

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ Κ'

Μνήμη τῶν ἀγίων ἐνδόξων μαρτύρων ·ΡΗΓΙΝΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΣΤΟΥ

ΕΝ ΤΩΙ ΜΙΚΡΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους δ',
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὕχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Η μεγαλόνησος Κύπρος, τέρπου καὶ χόρευε,
λαμπροφανῶς τελοῦσα, τὴν ἐπέτειον μνή-
μην, Ῥηγίνου καὶ Ὁρέστου τῶν θαυμαστῶν, ἀ-
θλοφόρων τῆς πίστεως, κομισαμένων ἀξίως πα-
ρὰ Θεοῦ, ιαμάτων τὰ δωρήματα.

Ε'ν τῷ σταδίῳ νομίμως, ἀγωνισάμενοι, Ῥηγί-
νε καὶ Ὁρέστα, ἀθληταὶ τροπαιοῦχοι, τοῖς
λάτραις τῶν εἰδώλων καρτερικῶς, τοὺς αὐχένας
ἐκλίνατε, καὶ ὥσπερ ἄρνες καὶ πρόβατα λογικά,
τοῦ Χριστοῦ ἐσφαγιάσθητε.

Φ ασοῦλλα σήμερον χαίρει, σκιρτᾶ καὶ γάνυ-
ται, καὶ Τρεμιθοῦσα Πάφου, καὶ Ἀπλίκιον
θεῖοι, Ῥηγίνε καὶ Ὁρέστα πανευσθενεῖς, ἀθλη-
ταὶ τοῦ Παντάνακτος, καὶ πᾶσα Κύπρος τε-
λοῦσα ὑμῶν λαμπρῶς, μνήμην ὅντως τὴν σεβά-
σμιον.

Ε'ν τῇ Φασούλλᾳ Ῥηγίνε, ἐν ᾧ ἐνήθλησας, πα-
νευλαβῶς σὸν τάφον, προσκυνοῦντες βοῶ-

μεν· Μαρτύρων ἀλκιφρόνων ὑπογραμμέ, ἐκτε-
νῶς καθικέτευε, σὺν τῷ Ὁρέστῃ συνάθλῳ σου
τῷ στερρῷ, ὑπὲρ πάντων τῶν τιμώντων σε.

Δόξα... Ὕχος δ'

Τὸν τῆς εὐσεβείας τίμιον ἀγῶνα, ὁμοψύχως
τελέσαντες Μάρτυρες, τῶν εἰδώλων τὴν
πλάνην ἡδαφίσατε, καὶ τῶν αὐτῶν λατρῶν τὴν
δύναμιν καθείλετε· ὅθεν Κυπρίων ἡ νῆσος σε-
μνυνομένη, ἐπὶ τοῖς ιεροῖς ὑμῶν ἀγῶσι, τὴν πα-
νέορτον ὑμῶν σήμερον ἄγει πανήγυριν, δαυ-
τικῶς βοῶσα· Μέγας εἶ, Κύριε, ὁ ἐνδοξαζόμε-
νος, ἐν ταῖς μνείαις τῶν Ἅγιων σου, ὃν ταῖς
πρεσβείαις παράσχου ἡμῖν, δαψιλῶς τὰ ἐλέη
σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία Παρ-
θένε ἀγνή, τῶν ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρα-
νῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἐπὶ τῆς γῆς μακαρί-
ζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τοῦ ποιητοῦ τῶν
ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἰκετεύουσα,
ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ
Θεόν, τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε
καὶ ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὕχος δέ Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Xαίροις τῶν ἀθλητῶν, δυάς ἡ γενναιόφρων,
Ῥηγῖνε καὶ Ὀρέστα, ἀθανασίας κρίνα, καὶ
εὐψυχίας πρότυπα.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

A"θλησιν τὴν ύμῶν, Ῥηγῖνε καὶ Ὀρέστα, γε-
ραίροντες συμφώνως, Χριστὸν δοξολο-
γοῦμεν, ύμᾶς τὸν στεφανώσαντα.

Στίχ. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμά-
στωσεν ὁ Κύριος.

Pίγη τὰ ζοφερά, τῶν ἐμπυρέτων νόσων, ύμῶν
ἡ χάρις παύει, Ῥηγῖνε καὶ Ὀρέστα, Χριστοῦ
όπλιται ἄριστοι.

Δόξα... Τριαδικὸν

Σθένει σου θεῖκῷ, Ῥηγῖνος καὶ Ὀρέστης, οἱ
μάρτυρες ὥσθεντες, Τριάς υπεραγία, ἐν
ἄθλοις ἡνδραγάθησαν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Kοίμησιν σὴν σεπτήν, ύμνοῦντες Θεοτόκε,
Κλιτάς σου ἐκζητοῦμεν, οἱ ἐν τοῦ βίου ζά-
λαις, ἐκάστοτε ποντούμενοι.

Ἄπολυτίκιον

Ὕχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον Λόγον.

A'θλητῶν ξυνωρίδα τὴν ἀγιόλεκτον, Ῥηγῖνον
τροπαιοφόρον, πανευσθενῆ καὶ λαμπρόν,
καὶ Ὀρέστην στρατιώτην γενναιότατον, ώς
θαυμασίων φρυκτωρούς, ιαμάτων ταῖς βολαῖς,
φωτίζοντας νῆσον Κύπρον, φδαῖς ύμνησωμεν
θείαις, αὐτῶν πρεσβείας ἐκδεχόμενοι.

ΕΝ ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ',
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὕχος δέ Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ω'ς λυχνία ἐκλάμψαντες, καλλιμάρτυρες δί-
φωτος, ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ ἀγίῳ Πνεύματι,
τὴν Ἐκκλησίαν πυρσεύετε, ἀκτῖσιν ἀθλήσεως,
καρτερᾶς θεοειδεῖς, ἀθληταὶ καὶ ιάσεων ὅθεν
σήμερον, ἐκτελοῦμεν Ῥηγῖνε καὶ Ὀρέστα, τὴν
ύμῶν πανευσχημόνως, μνήμην τὴν ὄντως πανέ-
ορτον.

Ω'ς νομίμως ἀθλήσαντες, τὸν Χριστὸν ἐδο-
ξάσατε, τὸν ἐν τῷ σταδίῳ ύμᾶς κρατύναν-
τα, Ὀρέστα μάρτυς ἀήτητε, καὶ κλέος περίδο-
ξον, εὐσταλῶν στρατιωτῶν, τὸ κοσμῆσαν λαμ-
πρότησι, γενναιότητος, Ἐκκλησίαν Ῥηγῖνε τοῦ
Ὑψίστου ὅθεν χάριν ιαμάτων, πλουσίως θεῖοι
ἐδέξασθε.

Ω'ς θερμὸν ἀντιλήπτορα, εὐφημεῖ μεγαλύ-
νουσα, κώμη τῆς Φασούλλας σε παναοίδι-
με, Ῥηγῖνε καὶ θεῖον τάφον σου, πιστῶς κατα-
σπάζεται, καὶ λειψάνων σου σεπτῶν, θήκην
πᾶσι τὴν βρύουσαν, τὰ ίάματα, ἀποπνέουσαν
θείαν εὐώδιαν, ὥσπερ κῆπος μυροβόλος, ἐν ὕρᾳ
ἔαρος ἐνδοξε.

Tῇ ἀγάπῃ συνδούμενοι, τοῦ Δεσπότου τῆς
κτίσεως, καὶ Σωτῆρος πάντων ἡμῶν μακά-
ριοι, στρατῷ ταχὺ κατετάγητε, Ῥηγῖνε θεσπέ-
σιε, καὶ Ὀρέστα εὐκλεές, τοῦ βροτείου τοῦ ἄνα-
κτος, ἀλλὰ ἔσχετε, ἐστραμμένα τὰ ὅμματα καρ-
δίας, τῆς ύμῶν πρὸς Βασιλέα, τῶν οὐρανῶν τὸν
ἀθάνατον.

Λευχαιμίας θεράποντες, τὸν προστρέξαντα
χάριτι, ἐκ τῆς Ἐσπερίας ύμῶν πανεύφημοι,
ἀρτίως ἐθεραπεύσατε, Ῥηγῖνε θεόφιλε, καὶ
Ὀρέστα θεαυγές, ιατῆρες ἀνάργυροι, τῶν ἐκ πί-
στεως, προφερόντων ύμῶν τὴν θείαν κλῆσιν,
καὶ ύμνούντων ὀλοθύμως, ύμῶν τὴν ἐνδοξον
ἀθλησιν.

Παρειμένους ἐγείρετε, ἐκ τῆς κλίνης διώκε-
τε, νόσους ἀνιάτους ταχὺ καὶ δείκνυτε,
εὐλάλους τοὺς πρόφητας "Ἄγιοι, ἀλάλους τοῦ Πνεύ-
ματος, συνεργείᾳ τοῦ σεπτοῦ, θεῖοι μεγαλομάρ-
τυρες, Κύπρου πρόμαχοι, θαυμασίων Ὀρέστα

καὶ ᾧ Ρηγίνε, ποταμοὶ καὶ ιαμάτων, παντοίων κρῆναι ἀείρυτοι.

Δόξα... Ἡχος πλ. 6

Σήμερον λαμπροφανής ἀνατέταλκεν, ἡ τῆς ξυνωρίδος τῶν μαρτύρων μνήμη, ᾧ Ρηγίνου καὶ Ὁρέστου, τοὺς φιλεόρτους φαιδρύνουσα, μαρμαρυγαῖς τῶν αὐτῶν ιερῶν κατορθωμάτων· οὗτοι γάρ στερροψύχως καὶ δόμοφρόνως, τὸ υπὲρ Χριστοῦ τελέσαντες μαρτύριον, Κύπρον καθηγίασαν τοῖς ὀχετοῖς τῶν αὐτῶν αἰμάτων, καὶ ἡγλάϊσαν τῇ αὐτῶν ψυηλῇ ἐπιστασίᾳ· ὅθεν τὴν πανσέβαστον αὐτῶν ἐπιτελοῦντες μνήμην, καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν ἀνευφημοῦντες, ὡς πρέσβεις πρὸς Θεὸν θερμοτάτους αὐτοὺς προβάλλομεν, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς παναμώμου Θεοτόκου ἑορτάσωμεν· σήμερον γὰρ ἄγγελοι πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτήν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι, τοῦ βοῶν ἀσιγήτῳ φωνῇ· Χαῖρε ἡ μεταστᾶσα ἀπὸ γῆς, καὶ πρὸς οὐρανίους μονὰς μετοικήσασα. Χαίροις ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορόν, διὰ νεφέλης κούφης εἰς ἐν συναγαγοῦσα. Χαίροις ἡ ἐλπὶς καὶ προστασία ἡμῶν. Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἰσοδος. Φῶς ίλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. μγ' 9 - 14)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἄμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἔξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἔξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς δν ἔξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σφόζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὥνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὅμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἔξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει

αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἀγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. γ' 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν δψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εῦρεν αὐτοὺς ὀξίους ἔαυτον. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ε' 15-ς' 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὅψιστῳ. Διὰ τοῦτο λίψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρόμφαιαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ρίφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομίᾳ, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.

Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγανωρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὅψιστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα
Ὕχος α'

Εύφραίνου ἐν Κυρίῳ ἡ ἀγιοτρόφος Κύπρος,
τῆς πίστεως, ἔχουσα πρόμαχον ἐν πάσαις θλίψεσι καὶ ζάλαις· οὗτοι γὰρ οἱ ἀγίτητοι, Ῥηγῖνος καὶ Ὀρέστης, ἐν σοὶ μαρτυρικῶς τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσαν, καὶ στεφάνους ἀπέλαβον ἀφθαρσίας· οὐρανοπολῖται ὅθεν γενόμενοι, προμηθεῖς Κυπρίων ταχεῖς ὑπάρχουσι, καὶ ἀρωγοὶ καὶ ἀκέστορες τῶν ὑμνούντων, αὐτῶν τὰ λαμπρὰ κατορθώματα.

Ὕχος β'

Οἱ τοῦ πάθους μιμηταὶ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ὑπάρχοντες, Ῥηγῖνος καὶ Ὀρέστης, οἱ ὁμοφρόνως ἀθλήσαντες, χάριν εἰλήφασι δαψιλῆν οὐρανόθεν παρέχειν, ἄμφω πιστοῖς ὥρμην καὶ ὑγίειαν· διὸ πάντες οἱ φιλέορτοι αὐτῶν τὴν ἀθλησιν μέλποντες, δι' ἣς Χριστὸν ἐν σταδίῳ ἐδόξασαν, τὴν ὑπέρτιμον αὐτῶν μνήμην καταστέφομεν ἄσμασι.

Ὕχος γ'

Τὴν δίφωτον λυχνίαν τῶν θεολαμπῶν μαρτύρων, ἀθλητικοῖς ἐγκωμίοις καταστέψωμεν κράζοντες· Ὀρέστα καὶ Ῥηγῖνε, θειότατοι, οἱ τῶν ἀνόμων λατρῶν εἰδώλων σκότος διαλύσαντες, χριστωνύμων χορείας τῇ ὑμῶν ἀνδρείᾳ ἐφωτίσατε· τοῦ ἀδύτου ἐν πόλῳ οὖν φωτὸς ἀπολαύοντες, μετόχους καὶ ἡμᾶς αὐτοῦ ἀξιώσατε, θεοδέκτοις ὑμῶν δεήσεσι.

Ὕχος δ'

Ποταμὸς ἀστείρευτος θαυμάτων δείκνυται, ὁ τάφος σου ἐν Φασούλλᾳ Ῥηγῖνε περιδόξε· ὡς ἀντιμίσθιον γὰρ ἔλαθες οὐρανόθεν, τῶν ἀθλητικῶν σου πόνων, τὴν χάριν τῶν ιάσεων, μάρτυς θαυματόθρυτε· ὅθεν πάντες πανευλαβῶς, αὐτὸν ἀσπαζόμενοι, ἀρρωστημάτων δεινῶν ἐκλυτρούμεθα, καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἄμφω ῥῶσιν λαμβάνομεν.

Δόξα... Ὕχος πλ. α'

Τὸ τῆς ἀθλήσεως ὑπελθόντες προθύμως στάδιον, τὴν Ἐκκλησίαν ηὑφράνατε τῇ ὑμῶν

καρτερῷ ἐνστάσει, καὶ ἀλκιφρόνῳ ἀθλήσει παμμακάριστοι· διὸ ὑμᾶς νῦν, Ῥηγῖνε καὶ Ὀρέστα, γεραίροντες, ώς ἀδελφοὺς τῷ πνεύματι ἐπὶ τὸ αὐτὸν συνηγμένους, τὰς ὑμῶν πρὸς Κύριον, ἀδιαλείπτους εὐχὰς ἔξαιτούμεθα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Α"σατε λαοί, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄσατε· σήμερον γὰρ τὴν ὄλόφωτον ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας, τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος ἀνευ σπορᾶς, παρατίθησιν· φόρος καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὕχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ τῶν μαρτύρων δυάς, τῆς νήσου Κύπρου ιερὰ καλλωπίσματα, οἱ πρόβολοι ἀριστείας, καὶ εὐσεβείας πυρσοί, πᾶσι δαδουχοῦντες, φῶς τῆς πίστεως· ὅπλῖται θεόλεκτοι, τῆς Χριστοῦ παρατάξεως, εἰδωλοφρόνων, παρανόμων τὸ φρύαγμα, οἱ πατήσαντες, ῥάβδῳ θείας δυνάμεως· σκότους οἱ θριαμβεύσαντες, τὸν ἄρχοντα ἔνδοξοι, Ῥηγῖνέ τε καὶ Ὀρέστα, τροπαιοφόροι ἀγίτητοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις τῶν ἀθλοφόρων δυάς, Φασούλλας κρίνα μυριστὰ καὶ ἡδύπνευστα, προστάται τῆς Τρεμιθούσης, καὶ Ἀπλικίου φρουροί, θαυμαστὲ Ῥηγῖνε, ἀξιάγαστε, καὶ σέμνωμα πίστεως, ίερὸν καὶ περίλαμπρον, κλεινὲ Ὀρέστα, ξυνωρὶς θεοδόξαστε, μεγαλόνησον, Κύπρον ἡ περισκέπουσα· ὅθεν ὑμῶν τὴν ἀθλησιν, στερροὶ καλλιμάρτυρες, ἀνευφημοῦντες πρεσβείας, ὑμῶν θερμὰς ἐκδεχόμεθα, πρὸς τὸν Ζωοδότην, ἀφθαρσίας γέρα πᾶσιν, ἀξίως νέμοντα.

Στίχ. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν Κύριος.

Μνήμην ἐπιτελοῦντες φαιδρῶς, ὑμῶν Ῥηγῖνε καὶ Ὀρέστα τὴν πάνσεπτον, σαμβύκητε καὶ κιθάρᾳ, δοξολογοῦμεν Χριστόν, τὸν ὑμᾶς ἐν μάχαις, κραταιώσαντα, καὶ δείξαντα ἔσοπτρα, δωρεῶν θείου Πνεύματος, καὶ θαυμασίων,

άκεσώδυνα φρέατα, θεοδόξαστοι, στρατιῶται τῆς πίστεως· δέξασθε οὖν γηθόμενοι, ἡμῶν τὰ μελίσματα, ἅπερ προσάγομεν πόθῳ, ὑμῖν καὶ εἴτε ἀκέστορες, θερμοὶ ἐν τῷ βίῳ, τῶν ὑμῶν ἀνευφημούντων, τὰ κατορθώματα.

Δόξα... Ἡχος δ'

Μαρτυρικαῖς ἀνδραγαθίαις καλλωπιζόμενοι, τὴν γήινον στρατείαν κατελίπετε, τῇ οὐρανίῳ συναριθμούμενοι, Ῥηγῖνε καὶ Ὁρέστα στερρόψυχοι· ὑμεῖς γὰρ τὴν καλὴν ὄμολογίαν, ἀσινῇ διασώσαντες ἄχρις αἴματος, τῆς ἀϊδίου ἡξιώθητε τρυφῆσαι δόξης, καὶ Χριστοῦ ἀπόλαυσαι κάλλος προσώπου τὸ ἄρρητον· Αὐτοῦ καὶ ἡμᾶς τῆς εὐκλείας, κοινωνοὺς γενέσθαι ἀξιώσατε, τοὺς ἔօρτάζοντας μνήμην ὑμῶν τὴν ἐτήσιον, φόδαις καὶ ἄσμασι πρέπουσι.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἔορτῆς

Ο"τε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος ἱεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορός, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις, ὑμνολογούντες, τὸ θεῖον καὶ ἐξαίσιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον· καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. "Υπερθεν δὲ αἱ πανάγιαι καὶ πρεσβύταται τῶν ἀγγέλων Δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυψυῖαι ἀλλήλαις ἔλεγον· "Αρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητήν· δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἄγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διόπερ καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην σου ἔօρτάζοντες, ἐκβοῶμέν σοι πανύμνητε, Χριστιανῶν τὸ κέρας ὑψωσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον

Ἡχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε.

Μαρτύρων ὁ σύλλογος λαμπρῶς εὐφραίνεται· ἀγγέλων ἐν ἄσμασιν νῦν μεγαλύνωμεν, τὴν μνήμην ὑμῶν ἄγιοι, ἅπαντες μελωδούντες, καὶ πιστῶς ἐκβοῶντες· χαίρετε τῆς Τριάδος, δυὰς μαρτύρων καὶ κλέος, Ῥηγῖνε καὶ Ὁρέστα· ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύετε.

"Ετερον

Ἡχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Α'θλητῶν ξυνωρίδα τὴν ἀγιόλεκτον, Ῥηγῖνον τροπαιοφόρον, πανευσθενῆ καὶ λαμπρόν, καὶ Ὁρέστην στρατιώτην γενναιότατον, ὡς θαυμασίων φρυκτωρούς, ιαμάτων ταῖς θολαῖς, φωτίζοντας νῆσον Κύπρον, φόδαις ὑμνήσωμεν θείαις, αὐτῶν πρεσβείας ἐκδεχόμενοι.

Θεοτοκίον ብ. ብ. α'

Ε'ν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωήν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς· καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα

Ἡχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαργαρίτας νοητούς, τῆς παρατάξεως Χριστοῦ, καὶ γενναίους ἀθλητάς, τοὺς ἐν τῇ Κύπρῳ ἀκλινῶς, ὄμολογήσαντας πίστιν ἄχρι θανάτου, τὴν ἡμῶν λαμπρῶς, νῦν ἀναμέλψωμεν, κράζοντες τρανῶς· Ῥηγῖνε ἄλκιμε, καὶ μαρτυρίου ἀκρότης Ὁρέστα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ ἐλλείπητε, καθικετεύοντες τὸν Σωτῆρα, καὶ Δεσπότην τῆς κτίσεως.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Α'ναβόησον Δαυΐδ, τίς ἡ παροῦσα Ἔορτή; Ἡν ἀνύμνησά φησιν, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτήν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονάς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἀνευ σπορᾶς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι μητέρες, καὶ θυγατέρες καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι Χαῖρε ἡ μεταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα

Ὕχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Συντρίψαντες ἐχθροῦ, εἰδωλόφρονος πλάνην, ἥθλήσατε δόμοῦ, στρατιῶται Κυρίου, Ρηγῖνε πανόλθιε, καὶ Ὁρέστα πανάριστε· δόθεν σῆμερον, ύμῶν τὴν πάνσεπτον μνήμην, ἔορτάζοντες, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις εὐήχοις, Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ο' πάντιμος χορός, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ὥθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε πανύμνητε· οἵσι συνύμνησαν, καὶ τῶν ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες· ἦν πίστει ἔορτάζομεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα

Ὕχος γ' Τὴν ώραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Τῆς Κύπρου πάντερπνα καὶ θεῖα λείρια, εὐωδιάζοντα τὴν νῆσον ἅπασαν, στερροψυχίας ταῖς ὁδμαῖς καὶ πίστεως εὐώδιᾳ, εὐλαβῶς τιμήσωμεν ὡς πιστῶν ἀντιλήπτορας, καὶ σεπτοὺς κοσμήτορας ἀθλοφόρων κραυγάζοντες· Ρηγῖνε καὶ Ὁρέστα μαρτύρων χαῖρε δυάς σημειοφόρε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ε' ν τῇ γεννήσει σου σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ Κοιμήσει σου νέκρωσις ἄφθορος· θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύουσα; πῶς δὲ ἡ μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ Α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' Ὅχου

Προκείμενον, Ὅχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Πᾶσα πνοή

Τὸ Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

(Κεφ. 1ε' 17 - 1ε' 2)

(Ζήτει ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῆς ΚΓ' Ἀπριλίου)

Eἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους...

ΟΝ' Ψαλμὸς

Δόξα... Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων...

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Τὸ Ἰδιόμελον

Ὕχος πλ. 6

Tοὺς ἐδαφίσαντας πᾶσαν τὴν ἴσχὺν τῶν εἰδώλων, καὶ τρόπαιον στήσαντας τῆς εὐσεβείας, Ρηγίνον καὶ Ὁρέστην ἐγκωμιάσωμεν ἄσμασιν· οὗτοι γὰρ Χριστὸν ὀλοσχερῶς ἀγαπήσαντες, ύπερ αὐτοῦ θανεῖν προέκριναν, καὶ στέφοις μαρτυρίου εἰλήφασι· καὶ νῦν Χριστῷ παρισάμενοι, ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσιν, ύπερ τῶν τελούντων ἐν ὕμνοις, αὐτῶν τὸ μνημόσυνον.

Ο Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς

Ρηγίνου καὶ Ὁρέστου συνυμνῶ ἀθλους. X.M.

Ωδὴ α'

Ὕχος δ' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Pηγίνου τὰ σκάμματα, τοῦ γενναιόφρονος μέλψωμεν, καὶ θεῖον μαρτύριον, Ὁρέστου τοῦ εὐκλεοῦς, πόθῳ κράζοντες· εἰδώλων καταπέλται, ύμῶν μεγαλύνομεν, ἐνδοξον ἀθλησιν.

Hσχύνατε ἄρχοντα, τὸν εἰδωλόφρονα χάριτι, ἡ τῇ θείᾳ καὶ ὄνομα, τοῦ παντεπόπτου Θεοῦ, ἐκρατύνατε· Ρηγῖνε καὶ Ὁρέστα, ύμῶν κατορθώμασι, καὶ ρείθροις αἷματος.

Gαυρίαμα ἄνομον, κατηδαφίσατε μάρτυρες, σεβάσματα ἄψυχα, τοῦ ἡγεμόνος στερροί, καλλιμάρτυρες, Ὁρέστα καὶ Ρηγῖνε, ἀνδρείας ἀρχέτυπα, καὶ θεῖοι πρόβολοι.

Θεοτοκίον

Iδεῖν κάλλος ἄρρητον, Παρθένε Τόκου τοῦ θείου σου, ἐν θείοις σκηνώμασιν, ὅπερ ὁρῶσι

λαμπρῶς, νῦν οἱ μάρτυρες, Ἄργινος καὶ Ὀρέστης ἀξίωσον ἄπαντας, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

·Ωδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ύμνοιογους.

Nοός μου σκεδάσατε τὸν ζόφον, λαμπρότητος ταῖς μαρμαρυγαῖς, ύμῶν καὶ καταυγάσατε, τῇ αἴγλῃ τῆς ἀθλήσεως, ύμῶν νῦν τὴν καρδίαν μου, Κυπρίων φάροι ἀείφωτοι.

Oρέστα ὄπλῖτα τοῦ Κυρίου, περίλαμπρε καὶ θεοειδές, Ἄργινε διαδήμασι, τῆς νίκης κατεκόσμησεν, ύμῶν ὁ Παντοδύναμος, τὰς κεφαλὰς πολυσέβαστοι.

Yπήλθετε γνώμῃ στερροτάτῃ, ἐν Κύπρῳ μαρτύρων θαυμαστῶν, τοὺς ἀθλους καὶ ἀπότμησιν, τῶν κεφαλῶν ἐδέχθητε, σὺν τῷ Ὀρέστῃ ἄλκιμε, Ἄργινε στῦλοι χρηστότητος.

Θεοτοκίον

Kυρία Μαρία Θεοτόκε, ἐπόμβριζε πᾶσιν ύετόν, σῆς χάριτος τοῖς μέλπουσι, τῶν ἀθλητῶν τῆς πίστεως, τὰ θεῖα κατορθώματα, καὶ μαρτυρίου τὰ σκάμματα.

Κάθισμα

·Ηχος γ' Θείας πίστεως.

Θεοδόξαστε δυάς μαρτύρων, καρτερόψυχοι Χριστοῦ ὄπλῖται, οἱ τῆς Κύπρου τὴν γῆν ἀγιάσαντες, ύμῶν αἰμάτων τιμίων τοῖς χεύμασι, Ἄργινε μάρτυρις ἀνδρείας μυράλειπτρον, καὶ παμμέγιστε, Ὀρέστα τερπνὸν ὀσφράδιον, χαρίτων, εἴτε πάντων ἀντιλήπτορες.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σοῦ τὴν Κοίμησιν τὴν παναγίαν, ἑορτάζοντες Παρθενομῆτορ, ἐκτενῶς σε δυσωποῦμεν πανάμωμε, Θεογεννήτρια σπεῦσον λυτρώσασθαι, ἐκ συμφορῶν καὶ κινδύνων σοὺς πρόσφυγας, μεγαλύνοντας ψαλμοῖς καὶ φδαῖς ἔκάστοτε, σήν θείαν προστασίαν καὶ ἀντίληψιν.

·Ωδὴ δ'

·Ο καθήμενος ἐν δόξῃ.

Aγιάσματος ταμεῖα, τὰ ύμῶν ἀνεδείχθησαν, ἀθληταὶ ὄστέα, ἅπερ εὐλαβῶς ἀσπαζόμενοι,

Ἄργινε σὺν τῷ Ὀρέστῃ θαυματόθρυτοι, θείας χάριτος, τῶν δωρημάτων πληρούμεθα.

Iαμάτων ἀνεδείχθη, ποταμὸς χαριτόθρυτε, τάφος σου ὁ θεῖος, ἐν Φασούλλᾳ μάρτυρις πολύαθλε, Ἄργινε καὶ θεραπεύει πάντα πάσχοντα, ἐκ συμπτώσεων, καὶ ἐμπυρέτου νοσήματος.

Oρέστα ὁ στερρόφρων, καὶ Ὀρέστης ὁ πάνσοφος, νέμουσιν ιάσεις, πᾶσι δωρεὰν τοῖς προστρέχουσιν, αὐτῶν τῇ χάριτι καὶ φαιδρῶς γεραίρουσι, τὸ μαρτύριον αὐτῶν καὶ μνήμην τὴν πάνσεπτον.

Θεοτοκίον

Pώμην δίδως ἀσθενοῦσιν, καὶ νοσοῦσιν ύγιειν, Κεχαριτωμένη, Νύμφη τοῦ Κυρίου ἀνύμφευτε· διό σε πάντες ἐκθύμως μεγαλύνοντες, ἐκδεχόμεθα, τὴν ιερὰν προστασίαν σου.

·Ωδὴ ε'

·Εξέστη τὰ σύμπαντα.

Eν θλίψειν ἄπαντας, πεσόντας καλλιμάρτυρες, καὶ ἐν τῷ πελάγει ποντουμένους, τοῦ βίου τάχος, Ἄργινε θεοειδές, καὶ μάκαρ Ὀρέστα ταῖς ύμῶν, προσευχαῖς λυτρώσασθε, πρὸς τὸν εὖσπλαγχνὸν Κύριον.

Sεπτὰ καλλωπίσματα, τῆς Ἑκκλησίας ὄνομα, Ἀγιον Ἄργινε καὶ Ὀρέστα, Χριστοῦ ἐν Κύπρῳ, ἐφέσει ὅλῃ ψυχῆς, ύμῶν ἐκηρύξατε τρανῶς, καὶ σεπτὸν μαρτύριον, δι' αὐτὸν ύπεμείνατε.

Tῆς χάριτος νάματα, ύμῶν πιστοῖς ἐκχέετε, μάρτυρες Ἄργινε καὶ Ὀρέστα, τοῖς ἐν Φασούλλᾳ, καὶ Απλικίῳ λαμπρῶς, καὶ ἐν Τρεμιθούσῃ εὐλαβῶς, προσκυνοῦσιν "Ἄγιοι, τὰ ύμῶν θεῖα ἔκτυπα.

Θεοτοκίον

Oδήγησον ἄπαντας, σὲ πόθῳ μεγαλύνοντας, πρὸς τὴν ἀτραπὸν τῆς σωτηρίας, Θεογεννήτορ, ὡς ἀπλανῆς τῶν πιστῶν, ιθύντειρα καὶ χειραγωγός, πρὸς τὴν ὄλοκλήρωσιν, εὐσεβούντων καὶ θέωσιν.

'Ωδὴ ζ'

Τὴν θείαν ταύτην.

Υμνεῖ Ῥηγῖνε τὴν χάριν σου, Φασούλλα καὶ τὴν θήκην λειψάνων σου, τὴν θαυματόθρυτον, καὶ τὸν πανίερον τάφον σου, ἀσπαζομένη πόθῳ, χαρᾶς ἐμπίμπλαται.

Σιών τῆς ἄνω οἰκήτορες, Ῥηγῖνε καὶ Ὀρέστα πρεσβεύετε, τῷ Πανοικτίρμονι, Θεῷ ὑπὲρ τῶν ἐν ἄσμασιν, ὑμᾶς μακαριζόντων, λαμπρῶς ἀείποτε.

Υπὲρ Χριστοῦ διηνύσατε, στερρῶς τοῦ μαρτυρίου τὸ στάδιον, καὶ δόξης κρείττονος, κατηξιώθητε ἐνδοξοί, Ῥηγῖνε καὶ Ὀρέστα, θεομακάριστοι.

Θεοτοκίον

Ναὶ Θεοῦ εὐπρεπέστατε, καὶ τέμενος αὐτοῦ χρυσοστόλιστον, Θεογεννήτρια, ναοὺς ἡμᾶς θείας χάριτος, ἀξίωσον γενέσθαι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Κοντάκιον

Ὕχος πλ. δ' Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῶν ἀθλοφόρων τὴν δυάδα εὐφημήσωμεν, καὶ ὄπλιτῶν τὴν ξυνωρίδα τὴν θεόλεκτον, ἀκατάβλητον Ῥηγίνον τε καὶ Ὀρέστην, τὸν σεπτὸν ὡς ταχινοὺς πιστῶν ἀκέστορας, καὶ Κυπρίων ἀρωγοὺς καὶ ἀντιλήπτορας, πόθῳ κράζοντες· Χαίροις ζεῦγος ἀήττητον.

'Ο Οἶκος

Α"γγελοι τὴν ἀνδρείαν, τὴν ὑμῶν καθορῶντες, ἔξεστησαν κλεινοὶ ἀθλοφόροι, θαυμασίων Ῥηγῖνε κρουνέ, καὶ σεπτὲ Ὀρέστα, παμφαὲς σκήνωμα, χρηστότητος· διὸ ὑμῖν, κραυγάζομεν ἐν κατανύξει·

Χαῖρε ὄπλιτα στερρέ, Ῥηγῖνε·
χαῖρε Ὀρέστα, ἀνδρείας φάρε.

Χαῖρε τῶν εἰδώλων Ῥηγῖνε τὸ σύντριμμα·
χαῖρε τῶν ἀνόμων Ὀρέστα τὸ ἥττημα.

Χαῖρε θάρρους φέγγος ἄρρητον ὃ Ῥηγῖνε θεαυγές·
χαῖρε σθένους ἀνακτόριον ὃ Ὀρέστα εὐκλεές.

Χαῖρε στερροψυχίας ὃ Ῥηγῖνε φαιδρότης·
χαῖρε ψυχῆς ἀνδρείας ὃ Ὀρέστα σεμνότης.

Χαῖρε θαυμάτων Ῥηγῖνε ὁ χείμαρρος·
χαῖρε καμνόντων Ὀρέστα ὑπέρμαχος.

Χαῖρε Χριστοῦ στρατιῶτα Ῥηγῖνε·
χαῖρε ἔχθροῦ καταπέλτα Ὀρέστα.

Χαίροις ζεῦγος ἀήττητον.

Συναξάριον

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμῃ τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Ῥηγίνου καὶ Ὀρέστου, τῶν ἐν Κύπρῳ ἀθλητικῶς τελειωθέντων.

Στίχοι

Ῥηγίνος καὶ Ὀρέστης, δυὰς μαρτύρων,
Κύπρον ἡγίασαν ὄχετοῖς αἰμάτων.

Οἱ ἄγιοι ἐνδοξοί μεγαλομάρτυρες Ῥηγίνος καὶ Ὀρέστης, στρατευθέντες τῷ γηίνῳ βασιλεῖ, διεκρίθησαν διὰ τὴν αὐτῶν ψυχικὴν εὐγένειαν καὶ ἀνδρείαν.

Καταγγελθέντες τοῖς τὰ εἰδῶλα σέβουσιν ὡς χριστιανοί, πολλὰ ὑπέμειναν κολαστήρια ἐν Κύπρῳ Χριστὸν ἀκλινῶς κηρύττοντες. Ἀποστόλων ἐμιμοῦντο τοὺς τρόπους. "Οθεν συλληφθέντες ἐν Φασούλῃ φρικτὰ ὑπέμειναν κολαστήρια, καὶ στερροὶ ὡς ἄκμονες μείναντες ἐν τῇ πίστει, τὰς τιμίας αὐτῶν κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ πάνσεπτος τάφος τῶν ἀγίων, διὸ καθ' ὑπόδειξιν αὐτῶν ἀνευρέθη, εὑρίσκεται ἐν Φασούλῃ τῆς Λεμεσοῦ. Θαυμαστωθέντες οὐρανόθεν οἱ τοῦ Χριστοῦ ἀθλοφόροι ἀενάως παρέχουσιν ιάματα, τοῖς μετὰ πίστεως ἐπικαλουμένοις αὐτῶν τὸ ἄγιον ὄνομα. Ναοὶ φεράνωμοι τῶν ἀγίων εἰσὶ δεδομημένοι ἐν Τρεμιθούσῃ Πάφου, Φασούλῃ καὶ Ἀπλικίῳ, ἐνθα πανηγυρικῶς ἀγεται ἡ αὐτῶν πανέορτος μνήμη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμῃ τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου Σαμουήλ.

Στίχοι

Μύσας τελευτῇ καὶ Σαμουὴλ ὁ βλέπων,
Τὸ ζῶν ἀεὶ φῶς καὶ τελευτήσας βλέπει.

Βῆ δ' ὄρόων μέλλοντα Σαμουὴλ εἰκάδι ἔνθεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμῃ τῶν ἀγίων τριάκοντα ἐπτὰ μαρτύρων, τῶν ἐν Βιζύῃ τῆς Θράκης μαρτυρησάντων.

Στίχοι

Τρεῖς ἐνδέουσι πρὸς τὸ τοὺς κεκαυμένους,
Χάριν, Τριάς, σοῦ τετράκις τελεῖν δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμῃ τῶν ἀγίων μαρτύρων Σεβήρου καὶ Μέμνονος κεντυρίωνος.

Στίχοι

Ξίφει παθών Σεβῆρος, εῦρεν ἀξίως,
Ἐπαθλα λαμπρὰ τοῦ διὰ ξίφους πάθους.

Ἐχει τὸ πῦρ σε πρὸς βραχύν, Μέμνον, χρόνον·
Μένει δέ σε στέφανος εἰς ἀεὶ μένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀγίας μάρτυρος
Φωτεινῆς, ἔξω τῆς πόρτης τῶν Βλαχερνῶν.

Στίχοι

Ἡδη βλέπεις φῶς ἄδυτον τοῦ Κυρίου,
Θανοῦσα, μάρτυς, ἀγάπης αὐτοῦ χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος
Λουκίου τοῦ βουλευτοῦ.

Στίχοι

Βουλὰς ὅλας παρῆλθε τὰς Ἀχιτόφελ,
Βουλὴ μιᾷ Λούκιος ἀθλήσας ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων
Ἡλιοδώρου καὶ Δοσᾶ.

Στίχοι

Ἡλιόδωρος καὶ Δοσᾶς, οἱ γεννάδαι,
Ἡθλησαν ἄμφω ἀνδρικῶς Χριστοῦ χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἀγίου νεομάρτυρος Θεοχάρους, ἀθλήσαντος ἐν ἔτει ἀψί (1740), ἐν Νεαπόλει Μικρᾶς Ἀσίας.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Ωδὴ ζ**Οὐκ ἐλάτρευσαν.**

Υπερένδοξε, Ῥηγῖνε, μάρτυς ἄριστε, καὶ ἀ-
θλοφόρητε, Ὁρέστα μνήμην ὑμῶν, τιμῶν-
τες γηθόμενοι, ἐν πάσαις θλίψεσι, καταφεύγο-
μεν, Κυπρίων τὰ συστήματα, τῇ ὑμῶν ἐπιστα-
σίᾳ.

Μαρτυρήσαντες, καλῶς ὑπὲρ τῆς πίστεως,
καὶ κάρας κλίναντες, στυγνῶν μαχαίρᾳ
ἐχθρῶν, ὡς ἄμωμα σφάγια, στερροὶ ἐτύθητε,
γενναιότατε, Ῥηγῖνε στηλογράφημα, ἄριστείας
καὶ Ὁρέστα.

Νίκης κότινον, χρυσόπλοκον ἐδέξασθε, παρὰ
τοῦ Κτίσαντος, Ῥηγῖνε πανευσθενές, καὶ

πλάνης κατάπτωμα, Ὁρέστα πάντιμε· ὅθεν χαί-
ρεσθε, σὺν ἀσωμάτων τάξεσιν, ἐν σκηναῖς νῦν
οὐρανίοις.

Θεοτοκίον

Ως πανθαύμαστος, ἡ χάρις ἡ σκηνώσασα, ἐν
σοὶ Μητρόθεε· σῇ γὰρ σεπτῇ ἀρωγῇ, ἰῶνται
νοσήματα, ἔχθροὶ συντρίβονται, οἱ παράλυ-
τοι, συσφίγγονται καὶ ἄλαλοι, εὐλαλοῦσι Θεο-
τόκε.

Ωδὴ η'**Παῖδας εὐαγεῖς.**

Αρτι θαυμαστῶς δεινῶς νοσοῦντας, ἵσθε
καὶ παραλύτους θεραπεύετε, τοὺς πιστῶς
προσφεύγοντας, τῇ ὑμῶν πανάριστοι, ἐπιστα-
σίᾳ ἄγιοι, Ῥηγῖνε κράζομεν, τρανῶς καὶ γενναι-
όφρον Ὁρέστα, ιατῆρες θεῖοι, τῶν ἀλγεινῶς πα-
σχόντων.

Θεία συνεργεία λευχαιμίας, διώκετε πάθος
ὄντως τὸ δυσίατον, παῖδας θεραπεύετε, ὅγ-
κους ἀφανίζετε, ἐπιληψίαν πάραυτα, ἵσθε ἄγι-
οι, Ῥηγῖνε καὶ Ὁρέστα φωσφόροι, ταχινοὶ
ἀπάντων, θεράποντες νοσούντων.

Λάμπετε τῷ κόσμῳ λαμπηδόσι, θαυμάτων
παντοδαπῶν γενναῖοι μάρτυρες, καὶ τῆς ἀν-
τιλήψεως, τῆς ὑμῶν πυρσεύμασι, Ῥηγῖνε τρισ-
μακάριστε, χαρίτων πέλαγος, καὶ θείων δωρη-
μάτων Ὁρέστα, παροχεῦ διόπερ, ὑμᾶς ἀνευφη-
μοῦμεν.

Θεοτοκίον

Οἱ τῶν εὔσεβῶν Κυπρίων δῆμοι, οἱ μέλπον-
τες ξυνωρίδος κατορθώματα, τῶν μαρτύ-
ρων πίστεως, Παναγία Δέσποινα, σὲ πόθῳ με-
γαλύνομεν, καὶ δυσωποῦμέν σε· Μὴ παύσῃ ἐπο-
πτεύουσα πάντας, Κεχαριτωμένη, τοὺς σὲ ὑμνο-
λογοῦντας.

Ωδὴ θ'**"Απας γηγενής.**

Υμησαν ὑμῶν, τοὺς πόνους μεγάλαθλοι,
όπλῖται πίστεως, τῶν Κυπρίων τάγματα,
σὺν τῷ Ῥηγίνῳ, Ὁρέστα πάγκαλε, ὅτι Χριστοῦ
τὸ ὄνομα ἐμεγαλύνατε· διὰ τοῦτο, πόθῳ ἐορτά-
ζομεν, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην πανεύφημοι.

Σύμμαχοι πιστῶν, ύπάρχοντες ἄγιοι, ἀεὶ ἀρήγετε, τοῖς θερμῶς προσφεύγουσιν, ἐν τρικυμίαις ὑμῶν δεήσεσι, Ῥηγῖνε θεοδόξαστε, καὶ ἀκατάβλητε, ἐν ταῖς μάχαις, κατ' ἔχθρῶν τῆς πίστεως, γενναιόφρον Ὁρέστα μακάριε.

Xαῖρε ξυνωρίς, μαρτύρων πανάριστε, πιστῶν κραυγάζομεν, καὶ κατασπαζόμενοι, ὑμῶν τὴν θείαν εἰκόνα ἄγιοι, ἐντεῦξεις ἐκδεχόμεθα, ὑμῶν πρὸς Κύριον, τὸν Σωτῆρα, καὶ Δεσπότην κτίσεως, σὺν Ὁρέστῃ Ῥηγῖνε θεόφιλε.

Θεοτοκίον

Mέγιστος φρουρός, ὑμῶν καὶ ὑπέρμαχος, Θεογεννήτρια, πέλουσα διάσφωζε, ἀπὸ κινδύνων καὶ περιστάσεων, ἐκάστοτε τοὺς σπεύδοντας, τῇ ἀντιλήψει σου, καὶ Υἱόν σου, τὸν σεπτὸν δοξάζοντας, ἐφυμνίοις καὶ ἄσμασι πρέπουσι.

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Tοὺς ἀριστεῖς τῆς πίστεως, δυάδα τὴν ὑπέρλαμπρον, Ῥηγῖνόν τε καὶ Ὁρέστην, τοὺς μεγαλάθλους ὄπλίτας, στρατοῦ τοῦ Παντοκράτορος, πνευματικῶς ὑμνήσωμεν, καὶ αὐτῶν αἰτησώμεθα, πρεσβείας ἵνα τοῦ βίου, καλῶς ὁδεύσωμεν τρίθους.

Θεοτοκίον

Tὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, ἐκθύμως ἔορτάζοντες, χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἀγνὴ Θεογεννήτρια, χριστιανῶν διάσωσμα, καὶ θεῖον καταφύγιον, ἐμπεριστάτων ἀπάντων, σὲ μεγαλύνομεν πόθῳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ίστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὕχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Pανεύφημοι μάρτυρες Χριστοῦ, ἀριστείας ἔκτυπα, ἐν Κύπρῳ ώμολογήσατε, λαμπρῶς τὸ ὄνομα, τοῦ ἀγωνοθέτου, Ἰησοῦ τὸ πάνσεπτον, Ῥηγῖνε καὶ Ὁρέστα πανεύφημοι, ἄχρις ἀθλήσεως, καὶ αὐχένων ἀποτμήσεως ὅθεν πόθῳ, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Mαρτύρων εὐψύχων ξυνωρίς, στρατιῶται ἄριστοι, ἐν τῇ Φασούλᾳ ἡθλήσατε, κατεδαφίσαντες, τῶν εἰδωλοφρόνων, ἐπηρμένον φρύαγμα, Ὁρέστα καὶ Ῥηγῖνε ἀίτητοι ὅθεν ἐδέξασθε, ἐκ χειρῶν τοῦ Παντοκράτορος, ἀφθαρσίας, ἀμάραντον στέφανον.

H νῆσος τῆς Κύπρου πανδημεί, ἐορτάζει σήμερον, ὑμῶν τὴν μνήμην τὴν πάντιμον, καὶ τὰ παλαίσματα, πόθῳ ἀνυμνοῦσα, τὰ ὑμῶν μακάριοι, πρεσβείας τὰς ἐνθέρμους πρὸς Κύριον, ὑμῶν ἐκδέχεται, θαυμαστὲ Ῥηγῖνε πάντιμε, καὶ Ὁρέστα, ὄπλιτα τρισόλθιε.

Fασοῦλλα νῦν χαίρει καὶ σκιρτᾷ, ἦν καθηγιάσατε, ὑμῶν αἰμάτων τοῖς χεύμασι, Ῥηγῖνε ἄριστε, καὶ κλεινὲ Ὁρέστα, καὶ σὺν ταύτῃ γάνυται, Ἀπλίκιον μεγάλαθλοι ἄγιοι, πιστῶν ἀκέστορες, Τρεμιθοῦσα ἄμα ἐνδοξοί, καὶ ἡ Κύπρος, ὑμᾶς ἡ γεραίρουσα.

Δόξα... Ὕχος πλ. 6'

Tοὺς στερρόφρονας ὄπλίτας τῆς παρατάξεως Κυρίου, τοὺς Χριστοῦ τὸ ὄνομα, ἀνδρικῶς καὶ ὁμοψύχως ὁμολογήσαντας, Ῥηγῖνον καὶ Ὁρέστην ἀσματικῶς εὐφημήσωμεν· οὗτοι γὰρ δι' εὐσέβειαν καὶ ἀληθῆ πίστιν, εἰς Κύπρον γενναίως ἥθλησαν, μαρτύρων γενόμενοι ἀρχέτυπα· ἐνδόξου ὅθεν τέλους ἀξιωθέντες, εὐκλείας ἀγήρω ἥξιώθησαν ἐν πόλῳ, ἐνθα Χριστῷ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Tῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μήτηρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰθερίους διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σώματι οἵ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, μελωδοῦντες ἀνεβόων Χαῖρε Κεχαριτωμένη, Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Μεθ' ὧν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ὑμῶν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλωσις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Μαρτύρων ἡ γ' καὶ ἡ σ' φόδη.

Ο Ἀπόστολος

Προκείμενον, Ἡχος β' (Ψαλμ. ριζ')

Ίσχυς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. σ' 10-17)

(Ζήτει τῇ KZ' Κυριακῇ)

Α'δελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ
κράτει τῆς ἴσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἔξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.

Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἀπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὁσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σθέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἔστι ρῆμα Θεοῦ.

Ἄλληλοι (γ'), Ἡχος α' (Ψαλμ. ρια')

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φισθούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(Κεφ. κα' 12-19)

(Ζήτει εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς ΚΓ' Ἀπριλίου)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων...

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Ἄλληλοι.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις ἀθλοφόρων ἡ ξυνωρίς, εὐσθενὲς Ρηγῖνε, καὶ Ὁρέστα πανευκλεές· χαίροις τοῦ Κυρίου, δυὰς γενναιοφρόνων, στρατιωτῶν ἡ Κύπρον, ἄθλοις λαμπρύνασα.

Δίστιχον

Ρηγῖνον κατέστεψε σὺν τῷ Ὁρέστῃ,
τοὺς ἐν Κύπρῳ, ὕμνοις φαιδροῖς Χαραλάμπης.

Ρηγῖνον καὶ Ὁρέστην εὐλαβῶς ἤσεν,
Ἡσαῖον σεμνοῦ χάριν Χαραλάμπης.

ΠΗΓΑΙ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

1. Πηγαί

α) Χειρόγραφος παράδοσις

1. Χειρόγραφος κώδιξ ιεροῦ ναοῦ Παναγίας Χρυσοελεύστης Φασούλλας, περιέχων τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἀγίων μαρτύρων Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου τῶν θαυματουργῶν, 18 Αὐγούστου 1837, χαρτῷος, φφ. 1-39. Φφ. 1-33 (φ. 34 λευκόν): Μηνὶ Αὐγούστῳ, Κ', Τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου, φφ. 35-39: Συναξάριον. Τῷ αὐτῷ μηνὶ, Κ', τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου τῶν θαυματουργῶν.

Μετὰ τὸ φ. 39 ὑπῆρχον δύο χωριστὰ φύλλα γραφῆς παλαιοτέρας, περιέχοντα τὸν βίον τῶν ἀγίων εἰς ἀρχαίαν γλῶσσαν.

Τὸ χειρόγραφον ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ φιλολόγου Σίμου Γ. Μενάρδου, Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς «Ἀληθείας», ἐν Λεμεσῷ, τὸ ἔτος 1902, ὑπὸ τὸν τίτλον· Συναξάριον ἀγίων τῆς Κύπρου, Α': "Ἄγιος Ρηγίνος καὶ Ὀρέστης, ὡς ἀκολούθως: σ. 3-4: Πρόλογος ὑπὸ Σίμου Γ. Μενάρδου, 1902, Μαΐου α', σ. 5-31: Ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγίων μαρτύρων Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου, σ. 32-36: Συναξάριον, σ. 36: Παροράματα.

– Βιβλιογραφία περὶ τοῦ χειρογράφου:

Claude Delaval Cobham, *Excerpta Cypria* (translated and transcribed by Cl. Cobham), Λευκωσία 1895 / Λευκωσία 1969, σσ. 218-219 (βλ. Claude Delaval Cobham, *An attempt at a Bibliography of Cyprus*, (fourth edition), Λευκωσία 1900, σ. 32; Claude Delaval Cobham, *An attempt at a Bibliography of Cyprus by G. Jeffery*, Λευκωσία 1929, σ. 11).

Σίμου Μενάρδου, "Λεμεσός", ἐφημ. Ἀλήθεια, Λεμεσοῦ, 21 Φεβρουαρίου 1903, Ἀναδημοσίευσις, Σίμου Μενάρδου, "Τοπωνυμικαὶ καὶ λαογραφικαὶ μελέται", Δημοσιεύματα Κέντρου Ἐπιστημονικῶν Ἐρευνῶν IV, Λευκωσία 1970, σσ. 106-112, ίδιως σ. 110.

Ι. Συκουτρῆ, "Desiderata Cypria", Κυπριακὴ Ἀγιογραφία (Κατάλογος ἐκδεδομένων ἡ ἀνεκδότων πηγῶν τῆς Κυπριακῆς Ἀγιογραφίας), Κυπριακὰ Χρονικὰ 2 (1924), σ. 56.

Λοΐζου Φιλίππου, Τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα ἐν Κύπρῳ κατὰ τὴν περίοδον τῆς Τουρκοκρατίας (1571-1878), τόμ. Α', Ἐν Λευκωσίᾳ 1930, σ. 232.

2. Χειρόγραφος κώδιξ ιεροῦ ναοῦ ἀγίων Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου Ἀπλικίου, Παλαιοχωρίου Ὀρεινῆς, περιέχων

τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Ρηγίνου (sic) καὶ Ὀρέστου. Συνετάχθη ὑπὸ Χριστοδούλου ἰερέως τοῦ Μαλουνταίου, 28 Ιουνίου 1857, φφ. 1-20: Ἀκολουθία (εἰς λευκὸν παράφυλλον τῆς ἀκολουθίας φέρεται σφραγὶς τῆς ἐκκλησίας Ἅγιου Ριγίνου, Ἀπλίκι Ὀρεινῆς, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἀκόλουθος ἐνθύμησις: "Νικόλαος Χαρολάμπου, χωρίον Ἀπλίκην Ὀρεινῆς, 20 Αὐγούστου 1938, ὅπου ἀν(ο)ίγουν οἱ δρόμοι παρὰ τῷ 25ῷ μιλίῳ τοῦ δρόμου Παλαιοχωρίου Λευκωσίας καὶ ἔστω εἰς ἐνθύμησι (πρὸς μετατόπισιν τοῦ Χωρίου)". Τὸ παρόν χειρόγραφον δὲν περιλαμβάνει Συναξάριον καὶ οἱ ὕμνοι τῆς ἀκολουθίας, πλὴν τοῦ ἀπολυτικίου, εἶναι διαφορετικοὶ τοῦ χειρογράφου τῆς Φασούλλας.

– Βιβλιογραφία περὶ τοῦ χειρογράφου:

Ἀνδρέα Χρ. Νικόπουλου, Ἀκολουθία τῶν ἀγίων μεγάλων μαρτύρων Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου, ψαλλομένη τὴν Κ' Αὐγούστου, βάσει τῆς χειρόγραφης φυλλάδας τοῦ 1857, τοῦ ἰερέως Χριστοδούλου τοῦ Μαλουνταίου, (α' ἔκδ. Λακατάμια 1991, σσ. 4-5, β' ἔκδ. Λευκωσία 1994 σσ. 6-7).

6) Ἐντυποί ἐκδόσεις

1. Σίμου Γ. Μενάρδου, Συναξάριον ἀγίων τῆς Κύπρου, Α': "Ἄγιος Ρηγίνος καὶ Ὀρέστης, Ἐν Λεμεσῷ (Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς «Ἀληθείας») 1902.

2. Μηναῖον τοῦ Αὐγούστου (ἔκδ. Π. Π. Παρασκευόπουλος), Ἐν Ἀθήναις 1904, σσ. 109-112.

3. Ἰω. Ἀντιφῶντος Γ. Συκουτρῆ, "Desiderata Cypria", Κυπριακὴ Ἀγιογραφία (Κατάλογος ἐκδεδομένων ἡ ἀνεκδότων πηγῶν τῆς Κυπριακῆς Ἀγιογραφίας), Κυπριακὰ Χρονικὰ 2 (1924), σ. 56.

4. Louis Petit, *Bibliographie des Acolouthies grecques*, Βρυξέλλαι 1926, σ. 248.

5. Ν. Γ. Κυριαζῆ, Κυπριακὴ Βιβλιογραφία, Ἐν Λάρνακί (Τύποις «Ἀλβιών», Θ. Μ. Χατζηιωάννου), 1935-1936, σ. 98.

6. Μηναῖον τοῦ Αὐγούστου (ἐπιστασίᾳ Γεωργίου Γεγλέ ἔκδ. Μιχαὴλ Σαλίβερος), Ἀθῆναι ἄ. ἔ., σσ. 147-153.

7. Ἀκολουθία τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου, ψαλλομένη τῇ 20ῃ Αὐγούστου, καὶ βιογραφία αὐτῶν, (ἐκδίδεται πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἰεροῦ ναοῦ τοῦ χωρίου Φασούλλας), Ἐν Λεμεσῷ 1942.

8. Μηναῖον τοῦ Αὐγούστου (ἔκδ. «Τὸ Φῶς»), Ἐν Ἀθήναις 1961, σσ. 198-206.

9. Ἀκολουθία τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων

Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου, ψαλλομένη τῇ 20ῃ Αὐγούστου, καὶ βιογραφία αὐτῶν, Ρηγίνος Εὐαγγέλου, Νέα Υόρκη, Η.Π.Α., τῇ 1ῃ Ιουνίου 1971.

10. Ἀκολουθία τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου, ψαλλομένη τῇ 20ῃ Αὐγούστου, καὶ βιογραφία αὐτῶν, Μὲ τὴν ἐπιμέλεια Ἀνδρέα Ν. Ιεροδιακόνου, Λεμεσός 1981.

11. Νικολάου Β. Τωμαδάκη, “Ἡ Κυπριακὴ ἀγιολογία καὶ ὑμνογραφία ἐν σχέσει πρὸς τὰς κυπριακὰς ἀκολουθίας”, Ἐπετηρὶς Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν 46 (1983-1986), σσ. 206, 207, 231, 237, 246, 250, 251, 253, 266, 267-268, 275, 276, 277.

12. Νίκου Σ. Νικολαΐδη, “Ἀριστοτέλης Κ. Παλαιολόγος, ὁ ἐκδότης τῆς «Ἄληθείας»”, ἐφημ. Ὁ Φιλελεύθερος, 20 Ιανουαρίου 1985.

13. Ὁρολόγιον τὸ Μέγα (ἔκδ. «Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»), Ἐν Ἀθήναις 1986, σσ. 430-431.

14. Μηναῖον τοῦ Αὐγούστου (ἔκδ. «Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»), Ἐν Ἀθήναις 1989, σσ. 111-116.

15. Μέγας καὶ ἵερος Συνέκδημος Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ (ἔκδ. «Ἀστήρ»), Ἀθῆναι 1989, σσ. 802-803.

16. Ἀνδρέα Χρ. Νικόπουλου, Ἀκολουθία τῶν ἀγίων μεγάλων μαρτύρων Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου, ψαλλομένη τὴν Κ' Αὐγούστου, βάσει τῆς χειρόγραφης φυλλάδας τοῦ 1857, τοῦ ἱερέως Χριστοδούλου τοῦ Μαλουνταίου, (α' ἔκδ. Λακατάμια 1991, 6' ἔκδ. Λευκωσία 1994).

17. Θεοχάρους Εύρ. Σχίζα, “Ἀναφορά εἰς τὰς ἀκολουθίας τὰς ψαλλομένας ἐν Κύπρῳ”, Ἀντιπελάργησις, τιμητικὸς τόμος πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομον, ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ διακονίας, Λευκωσία 1993, σσ. 531, 534, 541, 543, 547.

18. Χαραλάμπους Θ. Κούρρη πρωτοπρ. Ἀκολουθία ἀγίου Θεοχάρους, Αὐγούστου Κ', ἔκδ. Ἑκκλησίας Τιμίου Σταυροῦ Πεδουλᾶ (ἀ.ε.).

γ) Η παροῦσα ἔκδοσις

I. Ὁ ἀρχαῖος βίος

Ο φιλόλογος Σίμος Γ. Μενάρδος εἰς τὸν πρόλογον τῆς ἔκδόσεως τῆς ἀκολουθίας τῶν μαρτύρων Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου ἐν Λεμεσῷ 1902, Μαΐου α', τύποις «Ἄληθείας», σ. 3, ἀναφέρει ὅτι μετὰ τὸ φύλλον 40 ὑπῆρχον «δύο χωριστὰ φύλλα γραφῆς παλαιοτέρας περιέχοντα τὸν βίον τῶν ἀγίων εἰς ἀρχαίαν γλώσσαν». Ο βίος οὗτος δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ ἀρχαιοτέρα γνωστὴ γραπτὴ πηγὴ περὶ τῶν μαρτύρων Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου.

Ο ἱερεὺς Χριστόδουλος, ὁ ὄποιος ἀντέγραψε τὸ ἔτος 1837 τὴν ἀκολουθίαν καὶ τὸ Συναξάριον, διέσωσε τὰ φύλλα αὐτὰ μετὰ τὸ ἐκ 40 φύλλων χειρόγραφόν του «ἐκ κειμένου γραφέντος Ἰωακείμηνος τῆς προπαρελθούσης ἑκατονταετηρίδος», κατὰ τὸν Σίμον Γ. Μενάρδον.

Ποῖος εἶναι οὗτος ὁ ἱερεὺς Χριστόδουλος; Βεβαίως δὲν εἶναι ὁ ἱερεὺς Χριστόδουλος Μαλουνταῖος, ὃστις τὸ 1857

συνέθεσε διαφορετικὴν ἀκολουθίαν τῶν ἀγίων Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου διὰ τὸ χωρίον Ἀπλίκι Ὁρεινῆς, διότι ἐὰν τὴν ἐγνώριζε δὲν θὰ ἔγραφεν ἄλλην.

Ο ἐκ Πάφου Λοΐζος Φιλίππου εἰς τὴν θραβευθεῖσαν μελέτην του, Τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα ἐν Κύπρῳ κατὰ τὴν περίοδον τῆς Τουρκοκρατίας (1571-1878), τόμ. Α', Ἐν Λευκωσίᾳ 1930, σ. 232, σημειώνει μεταξὺ τῶν ἰερέων, οἱ ὄποιοι ἐκτελοῦσαν χρέη διδασκάλου εἰς τὸ χωρίον Τρεμιθοῦσα τῆς Πάφου τὸν ΙΘ' αἰῶνα καὶ ἱερέα Χριστόδουλον. Θεωροῦμεν πιθανὸν ὅτι ὁ ἱερεὺς οὗτος ἀντέγραψε παλαιὸν χειρόγραφον τῆς ἀκολουθίας Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου, τὸ ὄποιον ὑπῆρχεν εἰς τὴν Φασοῦλλαν, διὰ νὰ ψάλλεται εἰς τὴν Τρεμιθοῦσαν. Ἀντίγραφον τῆς ἀκολουθίας παρέδωσεν καὶ εἰς τὴν Φασοῦλλαν, τὸ ὄποιον ἐξέδωσεν μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας ὁ Σίμος Γ. Μενάρδος, τὸ 1902, ἐν Λεμεσῷ.

II. Τὸ Συναξάριον: Τῷ αὐτῷ μηνί, Κ', τῶν ἀγίων ἐνδόξων μαρτύρων Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου τῶν θαυματουργῶν.

Τὸ περιλαμβανόμενον εἰς τὰ φύλλα 35-39 Συναξάριον τοῦ χειρογράφου τοῦ ἀντιγραφέντος τὸ 1837, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα προηγήθη τῆς συνθέσεως τῆς ἀκολουθίας.

Ο Σίμος Γ. Μενάρδος εἰς ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Λεμεσός», τὸ ὄποιον ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν ἐφημερίδα Νέα Ήμέρα Τεργέστης, τὴν 8 Φεβρουαρίου 1903 καὶ ἀνεδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐφημερίδα Ἀλήθεια Λεμεσοῦ, τὴν 21 Φεβρουαρίου 1903, ἔγραψε: «Κατὰ τὸ Συναξάριον, (ὅπερ στηρίζεται πάντως ἐπὶ κειμένου παλαιοῦ καὶ ἔξετυπώθη πέρυσιν ἐν Λεμεσῷ), ὁ ἀρχιοκτήτης Ρηγίνος σὺν τῷ Ὀρέστῃ, διελθόντες εἰς τὰ μέρη τῆς Νεαπόλεως Νεμεσοῦ, ἐμαρτυρησαν ἐπὶ τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων (φ. 28), στιχηρὸν δὲ τῆς λιτῆς λέγει: «Ἐύφραίνου ἐν Κυρίῳ, Νεάπολις Νεμεσοῦ, τῶν Κυπρίων», (φ. 8).» (Βλ. Σίμου Γ. Μενάρδου, Τοπωνυμικὴ καὶ λαογραφικὴ μελέται, Δημοσιεύματα τοῦ Κέντρου Ἐπιστημονικῶν Ἐρευνῶν IV, Λευκωσία 1970, σσ. 106-112).

Ως πυρὴν τοῦ Συναξαρίου ἔχρησιμοποιήθη ὁ ἀρχαῖος βίος, ὁ ὄποιος ἐμπλουτίσθη διὰ στοιχείων ἐκ τοῦ Συναξαρίου τοῦ μάρτυρος Καλλιστράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Σεπτεμβρίου KZ', ὅπως τὸ διετύπωσεν ὁ Συμεὼν ὁ Μεταφραστής, χειρόγραφα τοῦ ὄποιού ἡσαν εὑρύτατα διαδεδομένα.

Τὸ Συναξάριον τοῦ μάρτυρος Καλλιστράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ προσεφέρετο δι' ἐπένδυσιν τοῦ ἀρχαίου βίου τῶν μαρτύρων Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου, διότι φαίνεται ὅτι ἡ παράδοσις ἔθετε τὴν καταγωγὴν αὐτῶν εἰς βόρειον Ἀφρικήν, ἐκ τῆς ὄποιας μετὰ τὴν ὄμοιογίαν τῶν κατέφυγον εἰς Κύπρον. Τὸ αὐτὸν συνέβη καὶ μὲ τὸν ἐκ Κυρήνης βουλευτὴν μάρτυρα Λούκιον, ὃστις κατέφυγεν εἰς Κύπρον μετὰ τοῦ ἐπάρχου Διογνηνιανοῦ. Ἐπίστης εἶναι πιθανὸν ὅτι εἰς τὴν παράδοσιν περὶ τοῦ μάρτυρος Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου ὑπῆρχον κοινὰ στοιχεῖα αὐτοῦ μετὰ τοῦ μάρτυρος Καλλιστράτου, τὰ ὄποια θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συνταυτίσθοιν.

Παρατίθενται κατωτέρω:

α) Σύγκρισις μαρτυρίου τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Καλλιστράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Σεπτεμβρίου KZ', ὑπὸ Συμεὼν Λογοθέτου καὶ Μεταφραστοῦ, *Patrologia Graeca* τόμ. 115, σσ. 881-900 καὶ Συναξαρίου τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου τῶν θαυματουργῶν, Αὐγούστου Κ', ἐκδόσεως 1902, ὑπὸ Σίμου Γ. Μενάρδου, σσ. 32-36.

(I.=Μαρτύριον Καλλιστράτου || II.=Συναξάριον Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου)

I. σ. 884: *Καλλίστρατος* δὲ τῆς Καρχηδονίων μὲν ὅρμητο, σπείρα τῇ τῶν Χαλενδῶν λεγομένη κατειλεγέντος, ἐν Ρώμῃ... μόνος ὥσπερ τις ἀστὴρ ἀσελήνῳ νυκτὶ χαρίεν οἷον ἀπέλαμπε, τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει πεφωτισμένος.... Μιᾶς οὖν τῶν νυκτῶν τῆς κοίτης ἔξαναστάντα, καὶ τὰς συνήθεις εὐχάς τῷ Θεῷ ποιούμενον θεασάμενοι, τῷ στρατηλάτῃ ταῦτα Περσεντίνῳ διασημαίνουσιν....

II. σ. 32: *Οὗτοι οἱ Ἅγιοι*, ὑπῆρχον ἀπὸ τὴν Χαλκηδόνα τὴν πόλιν, καὶ διὰ τὴν αὐτῶν προκοπήν τε καὶ εὐγένειαν, τοὺς ἔγραψαν εἰς τὸ νούμερον τοῦ βασιλέως, ὡς Τύρωνες, ἦγουν ἔκατοντάρχους... ἀλλ' ὅμως ἡσαν ἀμφότεροι χριστιανοὶ καὶ οἱ δύο τους παιδιόθεν... ὅθεν θλέποντες αὐτὸν οἱ ἀναιδεῖς καὶ ἀσεβέστατοι ἔλληνες, τὸν ἐκατάβαλαν, εἰς τὸν Ἡγεμόνα ὅστις ἐλέγετο Περσεντίνος ὁ στρατηλάτης...

I. σ. 885: Ό δὲ στρατηλάτης... κελεύει ταθέντα τοῦτον, ὑπὸ στρατιωτῶν ἀφειδῶς τύπτεσθαι... Ός δέ, ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ώραις τυπτομένου τοῦ μάρτυρος, τὸ αἷμα τούτου ἵσα καὶ ποταμοῖς, ἀπορρέον...

II. σ. 33: Τότε ἐθυμώθη κατὰ πολλὰ ὁ τύραννος καὶ ωργίσθη κατὰ τοῦ Ἅγιου, καὶ προστάσσει νὰ τὸν ἀπλώσουν κατὰ γῆς, καὶ τὸν ἐράθδιζαν ἐννέα στρατιῶται ἔως οὐ ἐκουράσθησαν καὶ ἡ γῆ ἐκοκκίνισεν ἀπὸ τὸ αἷμα...

I. σ. 888: Τοῦτο εἰπών, σάκκον ἐνεχθῆναι προστάτει... καὶ τὸν ἄγιον αὐτῷ ἐμβληθῆναι ἀφεθῆναι τε κατὰ τὸ μέσον εὐθὺς τῆς θαλάσσης. Αὐτὸς δὲ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν εἰστήκει... Ό δὲ σάκκος θείᾳ τινὶ προμηθείᾳ τῇ τῶν ὑδάτων φορῷ πέτρας ὑφάλου δόγματι προσπεσὼν διερήγη... Δύο τοιγαροῦν δελφῖνες ἐξ ἐπιτάγματος ὥσπερ ὑπονηξάμενοι, κατὰ νάτου τε τὸν ἄγιον ὑπολαβόντες, μετεωρίζουσιν, εἴτα τῷ αἰγιαλῷ προσελθόντες, ἡρέμα καὶ λίαν πεφυλαγμένον τῇ γῇ αὐτὸν ἀποτίθενται... Τὸ δὲ τῶν στρατιωτῶν πλῆθος, τῷ παραδόξῳ τοῦ γενομένου καταπλαγέντες, προσπεσόντες εὐθὺς τῶν τοῦ ἄγιου ποδῶν εἶχοντο (ἐννέα δὲ καὶ τεσσαράκοντα τὸν ἀριθμὸν ἡσαν), ῥυσθῆναι τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης αἰτούμενοι, καὶ τῷ Χριστῷ προσαχθῆναι...

II. σ. 34: τότε θυμωθεὶς ὁ Περσεντίνος, ἐπρόσταξεν καὶ ἔφεραν σάκκον καὶ ἔβαλαν μέσα εἰς αὐτὸν τὸν Ἅγιον, καὶ τὸν ἐβούλωσε μὲ μολὼν, καὶ παρέδωκε τοῖς ναύταις, καὶ τὸν ἐπῆραν αὐτοὶ μέσα εἰς τὴν θάλασσαν, ἔως σαράντα μίλια, καὶ ρίψαντες αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν ἀνεχώρησαν... ἐρράγη ὁ σάκκος καὶ ἐβγῆκεν ὁ Ἅγιος ἀπὸ τὸ σακκίον· καὶ βλέπει (ὦ τοῦ θαύματος!) σιμά του δύο δελ-

φῖνες, καὶ τὸν ἐδέχθησαν ἀπάνω τους, καὶ τὸν ἔβγαλαν ἔξω εἰς τὸ παραθαλάσσιον... Οἱ δὲ μετ' αὐτοῦ ὡς εἶδαν τὸ γεγονός, ἔπεσαν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἅγιου πολλοὶ τῆς πόλεως λέγοντες, μέγας ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν· καὶ ἐπίστευσαν πάντες καὶ ἐβαπτίσθησαν...

I. σ. 889: Καθίσας οὖν ἐπὶ τοῦ βήματος ρόπαλῳ καθ' ἔνα κελεύει τύπτεσθαι τοὺς πεπιστευκότας ἀπαντας στρατιώτας... Ὁ μανίας πάσης καὶ ὄργης ἔμπλεως... κελεύει, πρὸς δὲ τὴν φρουρὰν ἀπαχθῆναι φυλαχθησομένους αὐτῇ μέχρις ἂν διασκέψηται, πῶς τὰ περὶ τῆς αὐτῶν διάθηται ἀπωλείας... Σὺν ἀμα γοῦν τῷ ιερῷ Καλλιστράτῳ τὸ δεσμωτήριον κατακριθέντες, τὴν ἀληθῆ θεογνωσίαν ὑπ' ἐκείνου ἐξεπαιδεύοντο...

II. σ. 34: καὶ μετ' αὐτοὺς ἔβαλαν πάντας τοὺς πιστεύσαντας, ἔως νὰ συλλογισθῇ μὲ τί θάνατον νὰ τοὺς θανάτωσῃ· ὁ δὲ "Ἄγιος ἐδίδασκεν αὐτοὺς εἰς τὴν φυλακήν, διὰ νὰ στέκονται στερεοὶ εἰς τὴν ὄρθην πίστιν τοῦ Χριστοῦ..."

I. σ. 897: *Oἱ δὲ πιστεύσαντες πέντε καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν στρατιῶται παραγενόμενοι τὰ τῶν ἀγίων ἀνείλοντο σώματα, ἐντίμως τε ἔθαψαν· καὶ ναὸν αὐτοῖς οὐ πολλοῖς ὅμοιον τῷ κάλλει ἀνήγειραν....*

II. σ. 35: *Κάποιοι δὲ εὐλαβεῖς χριστιανοί, ἐπῆραν τὰ μαρτυρικὰ λείψανα, καὶ τὰ ἔθαψαν αὐτὰ ἐντίμως...* μετὰ δὲ χρόνους ἰκανούς, ἐφάνησαν οἱ ἄγιοι μάρτυρες, εἰς ἔνα θεοσεβῆ καὶ εὐλαβῆ ιερέα, ἐν ὄράματι καὶ πηγαινάμενος, ἥντε τὴν μυροθήκην καὶ Τεράν λάρνακα, μετὰ τῶν ιερῶν καὶ μαρτυρικῶν λεψάνων, μεγαλοπρεπῆ τε καὶ ἐντεχνον, καὶ μὲ γράμματα ἐπάνω εἰς αὐτήν, γεγραμμένα ἐντέχνως, τὰ τῶν μαρτύρων ὄνόματα· Καὶ ἔκτισε ναὸν μεγαλοπρεπῆ, εἰς τὸ δονομα τῶν Ἅγιων, καὶ εἰκόνα ἐντεχνον ἐξωγράφησεν...

6) *Στοιχεῖα* τοῦ Συναξαρίου τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Ρηγίνου καὶ Ὀρέστου τῶν θαυματουργῶν, Αὐγούστου Κ', ἐκ τοῦ χειρογράφου τοῦ ἔτους 1837, κατὰ τὴν ἔκδοσιν Σίμου Μενάρδου τοῦ ἔτους 1902, τὰ ὅποια δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἄγιου μεγαλομάρτυρος Καλλιστράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Σεπτεμβρίου KZ', ὑπὸ Συμεὼν Μεταφραστοῦ M.P.G. 115 (1864), σσ. 881-900.

1) φ. 35, σ. 32: «*Οὗτοι οἱ Ἅγιοι*, ὑπῆρχον ἀπὸ τὴν Χαλκηδόνα τὴν πόλιν...

2) φ. 35, σ. 32: «*τοὺς ἔγραψαν εἰς τὸ νούμερον τοῦ βασιλέως, ἦγουν ἔκατοντάρχους...*

3) φ. 35, σ. 32: «*ἡσαν ἀμφότεροι χριστιανοὶ καὶ οἱ δύο τους παιδιόθεν...*

4) φ. 35, σ. 32: «*ὁ γενναῖος ἀδάμας Ρηγίνος, ὀνομάζετο Βονομίλης τὸ πρότερον...*

5) φ. 35, σ. 32: «*τὸν ἐκατάβαλαν, εἰς τὸν Ἡγεμόνα ὅστις ἐλέγετο Περσεντίνος ὁ στρατηλάτης...*

6) φ. 35, σσ. 32-33: «*θυσίασε τοῖς θεοῖς Ρηγίνε, ἵνα φύγης ἀπὸ τὰ βάσανα· ὁ δὲ "Ἄγιος λέγει αὐτῷ. Θύω τῷ Θεῷ μου τῷ ψίστῳ θυσίαν αἰνέσεως, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς τῷ πλαστουργήσαντι κατ' ἀρχὰς τὸν ἄνθρωπον*

τούτῳ θυσία γίνομαι ἐγώ· οἱ δὲ θεοὶ ὅπου προσκυνᾶτε ἐσεῖς, εἰδωλά εἰσι κωφὰ καὶ ἄλαλα...».

7) φ. 35, σ. 33: «Τότε ἐθυμώθη κατὰ πολλὰ ὁ τύραννος καὶ ὠργίσθη κατὰ τοῦ Ἀγίου, καὶ προστάσσει νὰ τὸν ἀπλώσουν κατὰ γῆς, καὶ τὸν ἔραβδιζαν ἐννέα στρατιῶται ἥως οὗ ἐκουράσθησαν, καὶ ἡ γῆ ἐκοκκίνησεν ἀπὸ τὸ αἷμα, ὃ δὲ ἄγιος ἐδόξαζεν τὸν Θεόν, ὅποῦ τὸν ἤξιωσε νὰ πάθῃ διὰ τὸ ὄνομά του...».

8) φ. 35, σ. 33: «ἔπειτα πάλιν προστάσσει ὁ τύραννος, καὶ ἔκαμαν μίαν τάβλαν ὀστρακίνην καὶ σιδηρᾶν καὶ τὴν ἐπύρωσαν τόσον ἥως οὗ ἐκοκκίνησεν ἀπὸ τὸ πῦρ, καὶ τότε ἀπλώσαν ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὸν Ἀγιον γυμνὸν διὰ νὰ ἀναλωθῇ ἀπὸ τὴν πυρὰν τοῦ χαλκουργήματος, ὃ δὲ ἄγιος προσευχόμενος ἔσθυσεν ἡ φλόγα καὶ ἔμεινεν ἀβλαβής...».

9) φφ. 35-36, σσ. 33-34: «τότε ἐθαύμασαν ἄπαντες οἱ παρεστῶτες, ὃ δὲ ἀλιτήριος Περσεντῖνος ὁ στρατηλάτης, ἄρχισε νὰ κολακεύῃ τὸν Ἀγιον καὶ τοῦ λέγει, θῦσον τοῖς θεοῖς, ὃ Ρηγῖνε διὰ νὰ τιμήσῃς αὐτοὺς καὶ τοῦ λόγου σου, καὶ ἐγὼ νὰ σοῦ δώσω περισσοτέραν τιμὴν παρὰ ὅποῦ εἶχες τὸ πρῶτον· εἰ δὲ καὶ παρακούσῃς μου, θέλω νὰ σὲ βυθίσω εἰς τὴν θάλασσαν· ὃ δὲ ἄγιος λέγει πρὸς αὐτόν, τὲς τιμὲς ὅπου μοῦ τάσσεις καὶ χαρίσματα, τὲς ἄφησε διὰ λόγου σου, διὰ νὰ τὲς ἔχης μαζί σου, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, καὶ διὰ τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης, ὅπου μὲ φοβερίζεις, ἐγὼ δὲν τὸ βάννων εἰς τὸν νοῦν μου τίποτες· διότι ὁ Θεὸς ἐγλύτωσε τὸν προφήτην Ἰωνᾶν ὅπου ἦτον εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους, αὐτὸς θέλει γλυτώσει καὶ ἐμένα σήμερον ἀπὸ τὴν θάλασσαν· καὶ διὰ τοὺς μιαρούς σου θεούς, δὲν σοῦ τὸ εἶπα μιαρώτατε ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια, ὃ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησε· τότε θυμωθεὶς ὁ Περσεντῖνος, ἐπρόσταξεν καὶ ἔφεραν σάκκον καὶ ἔβαλαν μέσα εἰς αὐτὸν τὸν Ἀγιον, καὶ τὸν ἐβούλλωσε μὲ μοιλύβι, καὶ παρέδωκε τοῖς ναύταις. Καὶ τὸν ἐπῆραν αὐτὸι μέσα εἰς τὴν θάλασσαν, ἥως σαράντα μίλια, καὶ ρίψαντες αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν ἀνεχώρησαν...».

10) φ. 37, σ. 34: «Ο δὲ μιαρώτατος ἄρχων ἐπρόσταξε καὶ ἔβαλαν τὸν ἄγιον εἰς τὴν φυλακὴν καὶ Ὁρέστην τὸν συστρατιώτην αὐτοῦ, διατὶ ὡς εἶδε τὸν σύντροφον αὐτοῦ Ρηγῖνον νὰ ἔθηγῃ ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ἐκήρυττε καὶ αὐτὸς παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ἀληθινόν...».

11) φ. 37, σ. 34: «καὶ μετ' αὐτοὺς ἔβαλαν πάντας τοὺς πιστεύσαντας...».

12) φ. 38, σσ. 34-35. «Προσευχόμενοι δὲ ἥως τὴν αὐγὴν ἄγγελος δὲ Κυρίου ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, καὶ ἔξελθόντες ἔξω ἀνεχώρησαν ἄπαντες, ὅπου τὸν ὡδῆγησεν ἔκαστον ὁ κύριος.».

13) φ. 38, σ. 35: «Ο δὲ Ἀγιος Ρηγῖνος σὺν τῷ Ὁρέστη μετὰ ἑτέρων πολλῶν ἄραξαν ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ· καὶ διασπαρέντες ἐν πολλοῖς τόποις, ἄλλοι ἀσκήτευσαν εἰς ἀπόκρυφον τόπον, ἄλλοι δὲ ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν τὰς κεφαλὰς ἀπετιμήθησαν. Ο δὲ Ἀγιος Ρηγῖνος σὺν τῷ Ὁρέστη, διελθόντες εἰς τὰ μέρη τῆς Νεαπόλεως Νεμεσοῦ ἐκήρυττον παρρησίᾳ τὸν Χριστόν, καὶ διελθόντες ἥως τὴν κώμην Φασούλειαν, ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν κρατηθέντες, καὶ ἔξετασθέντες, καὶ πολλὰ βάσανα ὑπ' αὐτῶν ὑπομείναντες, τὰς τιμίας αὐτῶν κεφαλὰς ἀπετιμήθησαν·

κάποιοι δὲ εὐλαβεῖς χριστιανοί, ἐπῆραν τὰ μαρτυρικὰ λείψανα, καὶ τὰ ἔθαψαν αὐτὰ ἐντίμως».

14) φφ. 38-39, σ. 35: «Μετὰ δὲ χρόνους ικανοὺς, ἐφάνησαν οἱ ἄγιοι μάρτυρες, εἰς ἓνα θεοσεβῆ καὶ εὐλαβῆ ιερέα, ἐν δράματι καὶ πηγανάμενος, ηὗρε τὴν μυροθήκην καὶ Ἱερὰν λάρνακα, μετὰ τῶν ιερῶν καὶ μαρτυρικῶν λειψάνων, μεγαλοπρεπῆ τε καὶ ἔντεχνον, (39) καὶ μὲ γράμματα ἐπάνω εἰς αὐτήν, γεγραμμένα ἐντέχνως, τὰ τῶν μαρτύρων ὄνόματα· καὶ ἔκτισε ναὸν μεγαλοπρεπῆ, εἰς τὸ ὄνομα τῶν Ἀγίων, καὶ εἰκόνα ἔντεχνον ἐξωγράφησεν, τὰ τῶν Ἀγίων μορφώματα, νέους κομιδῇ τὴν ἡλικίαν, καὶ εἰς ἵππους καθημένους· ἐπειδὴ ἦσαν στρατιῶται ἀμφότεροι καὶ μάλιστα τύρωνες».

15) φ. 39, σσ. 35-36: «Ἐκτοτε τὸ λοιπὸν ἐπεκράτησε νὰ γίνεται συνάθροισις τῶν εὐλαβῶν Κυπρίων, εἰς τὸν θεῖον αὐτὸν ναόν, καὶ ιερὰν λάρνακα· καὶ ὅσοι εἰσέρχονται εἰς αὐτήν, μετ' εὐλαβείας καὶ πίστεως λαμβάνουσι ἐκάστης ἀσθενείας τὴν ἴασιν· καὶ μάλιστα οἱ ὑπὸ τοῦ ρίγους καὶ θέρμης πάσχοντες, λαμβάνουσι, ταχέως τὴν ἴασιν».

16) φ. 39, σ. 36: «Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τοῖς μέρεσι Νεαπόλεως Νεμεσοῦ, εἰς χωρίον Φασούλλειαν· καὶ ἐν τοῖς μέρεσι Λευκωσίας, εἰς χωρίον Ἀπλίκιν».

17) φ. 39, σ. 36: «Ταῖς τῶν ἀγίων σου μαρτύρων Χριστὲ πρεσβείαις, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἄμήν».

γ) Ἡ καταγωγὴ τῶν μαρτύρων

Ἡ ἐπιλογὴ τοῦ Συναξαρίου τοῦ μάρτυρος Καλλιστράτου, «ὅς τῆς Καρχηδονίων μὲν ὠρμητο», ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἐνδεικτὴν ὅτι εἰς τὸ Συναξάριον τῆς ἀκολουθίας τῶν μαρτύρων Ῥηγίνου καὶ Ὁρέστου ἦσαν ἀναγεγραμμένα «Οὗτοι οἱ Ἀγιοι ὑπῆρχον ἀπὸ τὴν Καρχηδόνα τὴν πόλιν», ἐξ ἀντιγραφικοῦ δὲ λάθους ἐγράφη «Οὗτοι οἱ Ἀγιοι ὑπῆρχον ἀπὸ τὴν Χαλκηδόνα τὴν πόλιν».

Ἐπίσης ἡ ἡμερομηνία τῆς μνήμης τῶν μαρτύρων Ῥηγίνου καὶ Ὁρέστου, ἡ Κ' Αὔγουστου, συμπίπτει μὲ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς μνήμης τοῦ μάρτυρος Λουκίου τοῦ βουλευτοῦ, «ὅς ύπῆρχεν ἐκ τῆς πόλεως Κυρήνης τῆς κατὰ Λιβύην» καὶ «ἄφ' οὗ ἐθεάσατο τὸν μέγαν ιερομάρτυρα Θεόδωρον... τὸ θεῖον ἐδέξατο βάπτισμα. Πείθει δὲ καὶ τὸν ἡγεμόνα Διογνηνιανὸν πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστὸν καὶ βαπτισθῆναι δὲν παραλαβὼν κατέπλευσεν εἰς Κύπρον».

Εἶναι πιθανὸν ὅπως ὁ Λουκίος, τοιουτοτρόπως καὶ οἱ Ῥηγῖνος καὶ Ὁρέστης νὰ κατέφυγον ἐκ βορείου Αφρικῆς εἰς Κύπρον, ἐνθα καὶ ἐμαρτύρησαν;

III. Ἡ σύνθεσις τῆς ἀκολουθίας: Μηνὶ Αὔγουστῳ Κ', τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Ῥηγίνου καὶ Ὁρέστου

Ο φιλόλογος Σίμος Γ. Μενάρδος εἰς τὸν πρόλογον τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀκολουθίας τῶν ἀγίων Ῥηγίνου καὶ Ὁρέστου σημειώνει: «τὴν δὲ κ' τοῦ Αὔγουστου, δτε τιμῶνται οἱ Ἀγιοι, τελεῖται λειτουργία καὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία ἐκ τοῦ ἐκδιδούμενου χειρογράφου. Τοῦτο φαίνεται ἀντιγραφὲν τῷ 1837 ὑπὸ ιερέως Χριστοδούλου ἐκ κειμένου

γραφέντος ίσως κατά τὰ μέσα τῆς προπαρελθούσης ἑκατονταετηρίδος,... ἀποτελεῖται δὲ ἐκ 40 σελίδων, μεθ' ἀς ἔπονται δύο χωριστὰ φύλλα γραφῆς παλαιοτέρας περιέχοντα τὸν βίον τῶν ἀγίων εἰς ἀρχαίαν γλῶσσαν».

Κατὰ τὴν Κ' Αὐγούστου ἐτελεῖτο ἡ θεία λειτουργία ὑπεράνω τῆς κρύπτης, ἡ ὁποία περιεῖχε τὴν σαρκοφάγον τῶν ἀγίων Πηγίνου καὶ Ὀρέστου, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Βυζαντινῆς περιόδου, τῆς Φραγκοκρατίας καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς Τουρκοκρατίας, ἀνεγινώσκετο δὲ κατ' αὐτὴν τὸ Συναξάριον τὸ περιέχον «τὸν βίον τῶν ἀγίων εἰς ἀρχαίαν γλῶσσαν».

'Ο Μακάριος Α', Μητροπολίτης Κιτίου (1737-1776), δοτις ἔχαρακτηρίζετο ως «Πανιερώτατος καὶ λογιώτατος», ἀνεκαίνισε ἐκκλησίας καὶ μοναστήρια τῆς ἐπαρχίας του, ἐφρόντισε καὶ διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἐρμογένους. Αὐτὴ ἀντεγράφη εἰς τὸ χειρόγραφον Χριστούδια Παρδασέρα τὸ 1756 καὶ ἔξεδόθη ἐν Ἐνετίᾳ τὸ 1771 καὶ 1772, «ἐπιστασίᾳ τοῦ λογιωτάτου ἐν Μοναχοῖς Κυροῦ Ἀθανασίου Καρύδη Κυπρίου, τοῦ ἐκ τῆς εὐαγοῦς Ἐπαρχίας τοῦ ἄνωθεν Μητροπολίτου».

'Ο Μακάριος Α' φαίνεται ὅτι διέγνωσε τὴν ἀνάγκην τῆς συνθέσεως πλήρους ἀκολουθίας διὰ τοὺς μάρτυρας Πηγίνου καὶ Ὀρέστην, διὰ νὰ ψάλλεται εἰς τὴν Φασοῦλαν κατὰ τὴν πανήγυριν. 'Ως βοηθὸν καὶ ἐκτελεστὴν τῆς ἐπιθυμίας του αὐτῆς πιθανῶς ἔσχε τὸν ἐκ Λάρνακος Κωνσταντίνον Καρύδην, τὸν ὅποιον εἰσήγαγε εἰς τὴν μοναχικὴν ζωὴν μὲ τὸ ὄνομα Ἀθανάσιος, τὸν ἐχειροτόνησε τὴν 30ὴν Ιανουαρίου εἰς διάκονον καὶ τὴν 24ην Μαρτίου 1773 εἰς πρεσβύτερον.

'Ο Αθανάσιος Καρύδης μετὰ τὰς σπουδὰς αὐτοῦ εἰς τὰ ἑλληνικὰ καὶ λατινικὰ γράμματα εἰς Βενετίαν ἐπέστρεψεν εἰς Κύπρον καὶ ἐνδεχομένως ἥτο ὁ καταλληλότερος διὰ νὰ βοηθήσῃ τὸν Μακάριον Α' εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς ἀκολουθίας τῶν ἀγίων Πηγίνου καὶ Ὀρέστου.

'Η σύνταξις τῆς ἀκολουθίας ἐστηρίχθη ἐπὶ τοῦ Συναξαρίου, ὑπολογίζομεν δὲ ὅτι ἐγένετο αὕτη κατὰ τὸ ἔτος 1773. 'Η ἐπιλογὴ τῶν ὕμνων ἀπὸ δέκα ἔξ ακολουθίας μαρτύρων καὶ ἡ ἀρίστη προσαρμογὴ αὐτῶν μετὰ τοῦ Συναξαρίου τῶν ἀγίων Πηγίνου καὶ Ὀρέστου, τόσον ἀπὸ γλωσσικῆς ἐπόψεως ὅσον καὶ ἀπὸ μετρικῆς, ὑποδηλοῦν ὅτι ὁ συνθέσας τὴν ἀκολουθίαν ἥτο λόγιος, ὁ ὅποιος ἐγνώριζε τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικήν, τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὑμνολογίαν καὶ τὴν κυπριακὴν ἀγιολογικὴν παράδοσιν. (Βλ. Κλήμεντος Καρναπᾶ, 'Ανέκδοτα Κυπριακὰ ἔγγραφα τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, 'Ἐν Ἀμμοχούστῳ, 1904, σ. 12, Λοζίου Φιλίππου, Τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα ἐν Κύπρῳ κατὰ τὴν περίοδον τῆς Τουρκοκρατίας (1571-1878), τόμ. Β', 'Ἐν Λευκοσίᾳ 1930, σσ. 120-121, 'Ανδρέου Ν. Μιτσίδου, 'Ο Κύπριος τὴν καταγωγὴν Μητροπολίτης Νικομηδείας Ἀθανάσιος Καρύδης ὁ ἐθνομάρτυς, Λευκωσία 1975, Ιερομονάχου Σωφρονίου Μιχαηλίδη, 'Ιστορία τῆς κατὰ Κίτιον Ἐκκλησίας, Λάρνακα 1992, σσ. 139-154, Πασχάλη Μ. Κιτρομηλίδη, Κυπριακὴ Λογιοσύνη 1571-1878, Προσωπογραφικὴ θεώρηση, Λευκωσία 2002, σσ. 89-91).

IV. Ἀκολουθίαι μαρτύρων, ἐπὶ τῶν ὅποιων ἐστηρίχθησαν οἱ ὕμνοι τῆς ἀκολουθίας Πηγίνου καὶ Ὀρέστου μαρτύρων, (ἐκ τῆς ἐκδόσεως Σίμου Γ. Μενάρδου)

Εἰς τὸν Ἐσπερινὸν Δ' Στιχηρὸν Προσόμοιον κεκραγαρίων | Β' Στιχηρὸν Προσόμοιον κεκραγαρίων ἐκ τῆς ἀκολουθίας Φωτίου καὶ Ἀνικήτου μαρτ., Αὔγ. ΙΒ.'

Ε' Στιχηρὸν Προσόμοιον κεκραγαρίων | Γ' Στιχηρὸν Προσόμοιον κεκραγαρίων ἐκ τῆς ἀκολουθίας Φωτίου καὶ Ἀνικήτου μαρτ., Αὔγ. ΙΒ.'

Σ' Στιχηρὸν Προσόμοιον κεκραγαρίων | Α' Στιχηρὸν Προσόμοιον κεκραγαρίων ἐκ τῆς ἀκολουθίας Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτ., Αὔγ. ΙΗ'.

Ζ' Στιχηρὸν Προσόμοιον κεκραγαρίων | Β' Στιχηρὸν Προσόμοιον κεκραγαρίων ἐκ τῆς ἀκολουθίας Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτ., Αὔγ. ΙΗ'.

Η' Στιχηρὸν Προσόμοιον κεκραγαρίων | Β' Στιχηρὸν Προσόμοιον κεκραγαρίων ἐκ τῆς ἀκολουθίας Ιουλιανοῦ μαρτ.. Ιουν. ΚΑ'.

Δόξα κεκραγαρίων | Δόξα κεκραγαρίων ἐκ τῆς ἀκολουθίας Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτ., Οκτωβρ. ΙΒ'.

Α' Στιχηρὸν Ἰδιόμελον Λιτῆς | Δόξα εἰς τὸν Στίχον ἐκ τῆς ἀκολουθίας Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτ., Οκτωβρ. ΙΒ'.

Β' Στιχηρὸν Ἰδιόμελον Λιτῆς | Α' Στιχηρὸν Ἰδιόμελον Λιτῆς ἐκ τῆς ἀκολουθίας Δημητρίου μεγαλομ. Οκτ. Κζ'.

Γ' Στιχηρὸν Ἰδιόμελον Λιτῆς | Ε' Στιχηρὸν Ἰδιόμελον Λιτῆς ἐκ τῆς ἀκολουθίας Χαραλάμπους ιερομάρτ., Φεβρ. Ι.

Δόξα Λιτῆς | Δόξα Λιτῆς ἐκ τῆς ἀκολουθίας Χαραλάμπους ιερομάρτ., Φεβρ. Ι'.

Α' Στιχηρὸν Προσόμοιον εἰς τὸν Στίχον | Α' Στιχηρὸν Προσόμοιον κεκραγαρίων ἐκ τῆς ἀκολουθίας Σεργίου καὶ Βάκχου μαρτ., Οκτωβρ. Ζ'.

Β' Στιχηρὸν Προσόμοιον εἰς τὸν Στίχον | Β' Στιχηρὸν Προσόμοιον ἐκ τῆς ἀκολουθίας Σεργίου καὶ Βάκχου μαρτ., Οκτωβρ. Ζ'.

Δόξα εἰς τὸν Στίχον, Ἀπολυτίκιον | Πρωτότυπα. Εἰς τὸν Ὁρθρον Κάθισμα μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν | Κάθισμα μετὰ τὴν γ' φόδην τοῦ Κανόνος ἐκ τῆς ἀκολουθίας Φωτίου καὶ Ἀνικήτου μαρτ., Αὔγ. ΙΒ'.

Κάθισμα μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν | Κάθισμα μετὰ τὴν γ' φόδην τοῦ Κανόνος ἐκ τῆς ἀκολουθίας Σεργίου καὶ Βάκχου μαρτ. Οκτ. Ζ'.

Ίδιόμελον μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν | Δόξα κεκραγαρίων ἐκ τῆς ἀκολουθίας Ἀρτεμίου μεγαλομάρτ., Οκτωβρ. Κ'.

Ἀκροστιχὶς Α' Κανόνος | Ἀκροστιχὶς Κανόνος ἐκ τῆς ἀκολουθίας Γερβασίου, Προτασίου, Κελσίου μαρτ., Οκτωβρ. ΙΔ'.

Α' Κανὼν | Κανὼν ἐκ τῆς ἀκολουθίας Γερβασίου, Προτασίου, Κελσίου μαρτ., Οκτωβρ. ΙΔ'.

Β' Κανὼν | Κανὼν ἐκ τῆς ἀκολουθίας Σεργίου καὶ Βάκχου μαρτ., Οκτωβρ. Ζ'.

Κάθισμα μετά τὴν γ' φόδην Κανόνος | Κάθισμα μετὰ τὴν γ' φόδην Κανόνος ἐκ τῆς ἀκολουθίας Μύρωνος μάρτ., Αὐγ. ΙΖ'.

Κοντάκιον καὶ Οἶκος | Κοντάκιον καὶ Οἶκος ἐκ τῆς ἀκολουθίας Κάρπου καὶ Παπύλου μαρτ., Όκτωβρ. ΙΓ'.

Α' καὶ Β' Στίχοι Συναξαρίου Α' καὶ Β' Στίχοι Συναξαρίου ἐκ τῆς ἀκολουθίας Εἰρηναίου, "Ωρ καὶ Ὁρόψεως μαρτ., Αὐγ. ΚΒ'.

Γ' Στίχος Συναξαρίου | Γ' Στίχος Συναξαρίου ἐκ τῆς ἀκολουθίας Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτ. Όκτωβρ. ΚΕ'.

'Εξαποστειλάριον α' | 'Εξαποστειλάριον ἐκ τῆς ἀκολουθίας Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτ., Όκτωβρ. ΙΒ'.

'Εξαποστειλάριον β' | 'Εξαποστειλάριον ἐκ τῆς ἀκολουθίας Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτ., Αὐγ. Κ'.

Α' Στιχηρὸν Προσόμοιον Αἴνων | Α' Στιχηρὸν Προσόμοιον κεκραγαρίων ἐκ τῆς ἀκολουθίας Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτ., Όκτωβρ. ΚΕ'.

Β' Στιχηρὸν Προσόμοιον Αἴνων | Β' Στιχηρὸν Προσόμοιον κεκραγαρίων ἐκ τῆς ἀκολουθίας Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτ. Όκτ. ΚΕ'.

Γ' Στιχηρὸν Προσόμοιον Αἴνων | Α' Στιχηρὸν Προσόμοιον Αἴνων ἐκ τῆς ἀκολουθίας Κύρου καὶ Ἰωάννου ἀναργύρων, Ιαν. ΛΑ'.

Δ' Στιχηρὸν Προσόμοιον Αἴνων | Α' Στιχηρὸν Προσόμοιον Κεκραγαρίων ἐκ τῆς ἀκολουθίας Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ μαρτ., Ιουν. ΙΖ'.

Δόξα Αἴνων | Δόξα Αἴνων ἐκ τῆς ἀκολουθίας Σεργίου καὶ Βάκχου μαρτ., Όκτωβρ. Ζ'.

V. Τὸ Συναξάριον τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Ρηγίνου καὶ Ὁρέστου τῶν θαυματουργῶν (Αὐγούστου Κ', ἐκ τῆς ἐκδόσεως Σίμου Γ. Μενάρδου, σσ. 24, 32-36).

Τῷ αὐτῷ μηνὶ Κ'. Τῶν ἀγίων ἐνδόξων. Μεγάλων Μαρτύρων, Ρηγίνου καὶ Ὁρέστου.

Στίχοι

Ξίφει δυάς τμηθεῖσα, τριστάτας πλάνης,
Βυθῷ καλύπτει τῶν ἑαυτῆς αἱμάτων.

Εἰκοστῇ Ρηγίνόν τε τάμον Ὁρέστην.

Οὗτοι οἱ "Αγιοι, ύπηρχον ἀπὸ τὴν Χαλκηδόνα τὴν πόλιν, καὶ διὰ τὴν αὐτῶν προκοπήν τε καὶ εὐγένειαν, τοὺς ἔγραψαν εἰς τὸ νούμερον τοῦ βασιλέως, ὡς Τύρωνες, ἥγουν ἐκατοντάρχους, διὰ τὴν νεότητα αὐτῶν καὶ ἀνδρίαν ἀλλ' ὅμως ἥσαν ἀμφότεροι χριστιανοὶ καὶ οἱ δύο τους παιδιόθεν· οὗτος οὖν ὁ γενναῖος ἀδάμας Ρηγίνος, ὁνομάζετο Βονομίληξ τὸ πρότερον· ἐπώλησεν ἀπαντα ὅτι εἶχε, καὶ τὰ ἔδωσεν ἐλεημοσύνην· καὶ ἐποίει νηστίαν καὶ ἄλλας ἀρετὰς, ἔτρωγε ἄρτον ξηρὸν μίαν φορὰν τὴν ἡμέραν, ὅθεν βλέποντες αὐτὸν οἱ ἀναιδεῖς καὶ ἀσεβέστατοι ἔλληνες, τὸν ἐκατάβαλαν, εἰς τὸν Ἡγεμόνα ὅστις ἐλέγετο Περσεντίνος ὁ στρατηλάτης· ὅστις ἐπρόσταξεν καὶ τὸν ἔφεραν ἐμπροσθέν του· ὁ δὲ ἡγεμὼν ἐρώτησε τοὺς παρε-

στῶτας, ποῖος εἶναι αὐτὸς, καὶ τί εἶναι τὸ ὄνομά του, οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Βονομίληξ ὁ ἐρμηνευόμενος Ρηγίνος, εἴτα λέγει του ὁ στρατηλάτης, τί λέγουσιν οἱ ἑταῖροί σου περὶ σου, ἥγουν οἱ συστρατιῶται σου· ὁ δὲ "Ἄγιος λέγει, ὅτι ἔχουσιν κατ' ἐμοῦ, λεγέτωσαν· καὶ λέγει αὐτῷ θυσίασε τοῖς θεοῖς Ρηγίνε, ἵνα φύγης ἀπὸ τὰ βάσανα· ὁ δὲ ἄγιος λέγει αὐτῷ. Θύω τῷ Θεῷ μου τῷ ύψιστῳ θυσίαν αἰνέσεως, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τῷ πλαστουργήσαντι κατ' ἀρχὰς τὸν ἄνθρωπον· τούτῳ θυσία γίνομαι ἐγώ· οἱ δὲ θεοὶ ὅπου προσκυνᾶτε ἐσεῖς, εἰδωλά εἰσι κωφὰ καὶ ἄλλα· τότε ἐθυμώθη κατὰ πολλὰ ὁ τύραννος καὶ ὠργίσθη κατὰ τοῦ Ἅγιου, καὶ προστάσσει νὰ τὸν ἀπλώσουν κατὰ γῆς, καὶ τὸν ἐράθδιζαν ἐννέα στρατιῶται ἔως οὗ ἐκουράσθησαν, καὶ ἡ γῆ ἐκοκκίνησεν ἀπὸ τὸ αἷμα. ὁ δὲ ἄγιος ἐδόξαζε τὸν Θεόν, ὅπου τὸν ἡξίωσε νὰ πάθῃ διὰ τὸ ὄνομά του· ἔπειτα πάλιν προστάσσει ὁ τύραννος, καὶ ἔκαμαν μίαν τάβλαν ὀστρακίνην καὶ σιδηρᾶν καὶ τὴν ἐπύρωσαν τόσον ἔως οὗ ἐκοκκίνισεν ἀπὸ τὸ πῦρ, καὶ τότε ἀπλώσαν ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὸν "Ἄγιον γυμνὸν διὰ νὰ ἀναλωθῇ ἀπὸ τὴν πυρὰν τοῦ χαλκουργήματος, ὁ δὲ ἄγιος προσευχόμενος ἔσβυσεν ἡ φλόγα καὶ ἔμεινεν ἀβλαβῆς· τότε ἐθαύμασαν ἄπαντες οἱ παρεστῶτες, ὁ δὲ ἀλιτήριος Περσεντίνος ὁ στρατηλάτης, ἄρχισε νὰ κολακεύῃ τὸν "Άγιον καὶ τοῦ λέγει, θῦσον τοῖς θεοῖς, ὃ Ρηγίνε διὰ νὰ τιμήσῃς αὐτοὺς καὶ τοῦ λόγου σου, καὶ ἐγὼ νὰ σοῦ δώσω περισσοτέραν τιμὴν παρὰ ὅπου εἶχες τὸ πρῶτον· εἰ δὲ καὶ παρακούσης μου, θέλω νὰ σὲ βυθίσω εἰς τὴν θάλασσαν. ὁ δὲ ἄγιος λέγει πρὸς αὐτὸν, τὲς τιμές ὅπου μοῦ τάσσεις καὶ χαρίσματα, τὲς ἄφησε διὰ λόγου σου, διὰ νὰ τές ἔχης μαζί σου, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, καὶ διὰ τὸν βυθὸν τῆς θάλασσας ὅπου μὲ φοβερίζεις, ἐγὼ δὲν τὸ βάννων εἰς τὸν νοῦν μου τίποτες διότι ὁ Θεὸς ἐγλύτωσε τὸν προφήτην Ἰωάνναν ὅπου ἦτον εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήπους, αὐτὸς θέλει γλυτώσει καὶ ἔμένα σήμερον ἀπὸ τὴν θάλασσαν· καὶ διὰ τοὺς μιαρούς σου θεοὺς, δὲν σοῦ τὸ εἶπα μιαρώτατε ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια, ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησε· τότε θυμωθεὶς ὁ Περσεντίνος, ἐπρόσταξεν καὶ ἔφεραν σάκκον καὶ ἔβαλαν μέσα εἰς αὐτὸν τὸν "Άγιον, καὶ τὸν ἐβούλλωσε μὲ μολύβι, καὶ παρέδωκε τοῖς ναύταις· καὶ τὸν ἐπῆραν αὐτὸι μέσα εἰς τὴν θάλασσαν, ἔως σαράντα μίλια, καὶ ρίψαντες αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν ἀνεχώρησαν· ἀλλὰ ὁ Θεὸς τί οἰκονόμησεν; ὡς ποτὲ καὶ τὸν Ἰωάνναν, ὅπου ἐπρόσταξε τὸ κῆπος τὸ μεγάλον καὶ τὸν ἐκατάπιεν, οὕτως οἰκονόμησε καὶ εἰς τὸν δοῦλον του Ρηγίνον τὰ ὅμοια, ὅτι ὡς καθὼς ἔρριψαν τὸν ἄγιον καὶ ἀνεχώρησαν, ἐρράγη ὁ σάκκος καὶ ἐβγῆκεν ὁ "Άγιος ἀπὸ τὸ σακκίον· καὶ βλέπει (ὦ τοῦ θαύματος!) σιμάτου δύο δελφίνες, καὶ τὸν ἐδέχθησαν ἀπάνω τους, καὶ τὸν ἔβαγαλαν ἔξω εἰς τὸ παραθαλάσσιον· ὡς δὲ εἶδεν ὁ Περσεντίνος νὰ ἔβγῃ ἔξω ὁ ἄγιος, ἐνόμιζε μαγίαν τὸ θαῦμα ὃ ἀσεβέστατος· οἱ δὲ μετ' αὐτοῦ ὡς εἶδαν τὸ γεγονός, ἐπεσαν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἅγιου πολλοὶ τῆς πόλεως λέγοντες, μέγας ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν· καὶ ἐπίστευσαν πάντες καὶ ἔβαπτίσθησαν. Ὁ δὲ μιαρώτατος ἄρχων ἐπρόσταξε καὶ ἔβαλαν τὸν ἄγιον εἰς τὴν φυλακὴν καὶ Ὁρέστην τὸν συστρατιώτην αὐτοῦ, διατί ὡς εἶδε τὸν σύντροφον αὐτοῦ Ρηγίνον νὰ ἔβγῃ ἀπὸ τὴν θά-

λασσαν, ἐκήρυξτε καὶ αὐτὸς παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν θεόν εἶναι ἀληθινόν· καὶ μετ' αὐτοὺς ἔβαλαν πάντας τοὺς πι- στεύσαντας, ἔως νὰ συλλογισθῇ μὲ τὶ θάνατον νὰ τοὺς θανατώσῃ· ὁ δὲ "Ἄγιος ἐδίδασκεν αὐτοὺς εἰς τὴν φυ- λακὴν, διὰ νὰ στέκουνται στερεοὶ εἰς τὴν ὄρθην πίστιν τοῦ Χριστοῦ· προσευχόμενοι δὲ ἔως τὴν αὐγὴν ἄγγελος δὲ Κυρίου ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, καὶ ἔξελθόντες ἔξω ἀνεχώρησαν ἀπαντες ὅπου τὸν ὡδῆγησεν ἔκαστον ὁ κύριος· ὁ δὲ "Ἄγιος Ρηγῖνος σὺν τῷ Ὁρέστη, μετὰ ἑτέρων πολλῶν ἄραξαν ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ· καὶ διασπαρέντες ἐν πολλοῖς τόποις, ἄλλοι ἀσκήτευσαν εἰς ἀπόκρυφον τόπον, ἄλλοι δὲ ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· ὁ δὲ "Ἄγιος Ρηγῖνος σὺν τῷ Ὁρέστη, διελθόντες εἰς τὰ μέρη τῆς Νεαπόλεως Νεμεσοῦ ἐκήρυξτον παρρησίᾳ τὸν Χριστόν, καὶ διελθόντες ἔως τὴν κώμην Φασούλειαν, ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν κρατηθέντες, καὶ ἔξετασθέντες, καὶ πολλὰ βάσανα ὑπὸ αὐτῶν ὑπομείναντες, τὰς τιμίας αὐτῶν κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· κἄποιοι δὲ εὐλαβεῖς χρι- στιανοὶ, ἐπῆραν τὰ μαρτυρικὰ λείψανα, καὶ τὰ ἔθαψαν αὐτὰ ἐντίμως· μετὰ δὲ χρόνους ἵκανοὺς, ἐφάνησαν οἱ ἄγιοι μάρτυρες, εἰς ἕνα θεοσεβῆ καὶ εὐλαβῆ ἱερέα, ἐν ὄράμα- τι καὶ πηγαινάμενος, ηὗρε τὴν μυροθήκην καὶ Ἱερὰν λάρ- νακα, μετὰ τῶν ἱερῶν καὶ μαρτυρικῶν λειψάνων, μεγαλο- πρεπῆτε καὶ ἔντεχνον, καὶ μὲ γράμματα ἐπάνω εἰς αὐτὴν, γεγραμμένα ἐντέχνως, τὰ τῶν μαρτύρων ὄνόματα· καὶ ἔκτισε ναὸν μεγαλοπρεπῆ, εἰς τὸ σηματικόν τῶν Ἀγίων, καὶ εἰκόνα ἔντεχνον ἐζωγράφησεν, τὰ τῶν Ἀγίων μορφώμα- τα, νέους κομιδῇ τὴν ἡλικίαν, καὶ εἰς ἵππους καθημένους· ἐπειδὴ ἥσαν στρατιῶται ἀμφότεροι, καὶ μάλιστα τύρω- νες· ἔκτοτε τὸ λοιπὸν ἐπεκράτησε νὰ γίνεται συνάθροισις τῶν εὐλαβῶν Κυπρίων, εἰς τὸν θεῖον αὐτὸν ναὸν, καὶ Ἱερὰν λάρνακα· καὶ ὅσοι εἰσέρχονται εἰς αὐτὴν, μετ' εὐλαβείας καὶ πίστεως λαμβάνουσι ἐκάστης ἀσθενείας τὴν ἴασιν· καὶ μάλιστα οἱ ὑπὸ τοῦ ῥίγους καὶ θέρμης πά- σχοντες, λαμβάνουσι, ταχέως τὴν ἴασιν.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τοῖς μέρεσι Νεαπόλεως Νεμεσοῦ, εἰς χωρίον Φασούλειαν· καὶ ἐν τοῖς μέρεσι Λευκωσίας, εἰς χωρίον Ἀπλίκιν.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου μαρτύρων Χριστὲ πρεσβείαις, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

VI. Διέλευσις τῶν μαρτύρων ἐκ Τρεμιθούσης Πάφου

Συμφώνως πρὸς τὴν παράδοσιν, ἡ ὄποια ὑπάρχει εἰς Τρεμιθοῦσαν Πάφου, ὅταν ἥλθον εἰς Κύπρον οἱ μάρτυρες Ῥηγῖνος καὶ Ὀρέστης, ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν Πάφον. Ἐπειδὴ δμῶς συνήντησαν διωγμὸν ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρας κατοίκους τῆς πόλεως, κατέφυγον βορειοδυτικῶς τῆς Πάφου εἰς δασώδη περιοχήν, ὅπου ὑπῆρχε μεγάλη φάραγξ, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὄποιας εὑρίσκετο μεγάλον φυσικὸν σπήλαιον. Ἐκεῖ κατέφυγον καὶ διέμενον οἱ μάρτυρες.

Μεταγενεστέρως πλησίον τοῦ σπηλαίου, τὸ ὄποῖον ἀνεδείχθη τόπος ιάσεων, ἀνηγέρθη ναὸς πρὸς τιμὴν τῶν μαρτύρων, ὁ ὄποιος κατεστράφη κατὰ τοὺς σεισμοὺς τῆς Πάφου τὸ ἔτος 1953. Ή εἰκὼν τῶν μαρτύρων τοῦ ἔτους 1921, διεσώθη καὶ ὑπάρχει εἰς τὸν νέον ναόν, ὁ ὄποιος

άνηγέρθη τὸ 1965 εἰς τὸ κέντρον τοῦ χωρίου Τρεμιθούσα, εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς περίπου χιλιομέτρου ἀπὸ τὸν παλαιὸν ναόν.

(Βλ. Cl. Cobham, The Churches and Saints of Cyprus, Αονδίνον 1910, σσ. 15, 41, Λοΐζου Φιλίππου, Τὰ Ἑλληνικά Γράμματα ἐν Κύπρῳ κατὰ τὴν περίοδον τῆς Τουρκοκρατίας (1571-1878), τόμ. Α', Ἐν Λευκωσίᾳ 1930, σ. 232, Ἰωάννου Τσικνοπούλλου, Ἰστορία τῆς Ἐκκλησίας Πάφου, Λευκωσία 1971, σσ. 140, 210, 214, 220, Πρεσβυτέρου Χαραλάμπους Νεοφύτου, Οἱ ἄγιοι Ῥηγῖνος καὶ Ὁρέστης, Λεμεσὸς 2005, σσ. 8-10).

Ἡ ὑπαρξίς ναῶν ἀφιερωμένων εἰς τοὺς μάρτυρας
Πρῆγμαν καὶ Ὁρέστην εἰς τὰ χωρία Ἀκουρσός, Τρεμι-
θοῦσα καὶ Φασούλλα τῆς Πάφου, εἶναι πιθανὸν νὰ συνδέ-
εται μὲ τὴν παράδοσιν τῆς διελεύσεως τῶν μαρτύρων ἐκ
τῆς περιοχῆς Τρεμιθοῦσης.

(Βλ. Ι. Τσικνοπούλου, Ιστορία τῆς Ἐκκλησίας Πάφου, Λευκωσία 1971, σ. 210).

VII. Ἡ δρᾶσις Ρηγίνου καὶ Ὁρέστου εἰς Φασοῦλλαν Λεμεσοῦ καὶ τὸ μαρτύριον αὐτῶν

Οι άγιοι Ήραλδος και Αρτεμίσιος ήταν δύο από τους πιο γνωστούς θεούς στην Κύπρο. Ο Ηραλδός ήταν ο προστάτης της πόλης Λαρνάκας, ενώ ο Αρτεμίσιος ήταν ο προστάτης της πόλης Λευκωσίας. Οι δύο θεοί ήταν σημαντικοί στην αρχαία Κύπρο, με πολλές λατρείες και ιερά στην περιοχή.

Κατὰ τὸ Συναξάριον τῆς ἀκολουθίας, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Σίμου Γ. Μενάρδου τὸ 1902: «Διελθόντες εἰς τὰ μέρη τῆς Νεαπόλεως Νεμεσοῦ ἐκήρυξαν παρρησίᾳ τὸν Χριστόν. Καὶ διελθόντες ἔως τὴν κώμην Φασούλειαν, ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν κρατηθέντες, καὶ ἐξετασθέντες, καὶ πολλὰ βάσανα ὑπ' αὐτῶν ύπομειναντες, τὰς τιμίας αὐτῶν κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Κάποιοι δὲ εὐλαβεῖς χριστιανοὶ, ἐπῆραν τὰ μαρτυρικὰ λείψανα, καὶ τὰ ἔθαψαν αὐτὰ ἐντίμως.

Μετὰ δὲ χρόνους ίκανούς, ἐφάνησαν οἱ ἄγιοι μάρτυρες, εἰς ἓνα θεοσεβῆ καὶ εὐλαβῆ ἵερέα, ἐν ὄράματι καὶ πηγαινάμενος, ηὗρε τὴν μυροθήκην καὶ Ἱερὰν λάρνακα, μετὰ τῶν ἱερῶν καὶ μαρτυρικῶν λειψάνων, μεγαλοπρεπῆτε καὶ ἔντεχνον, καὶ μὲ γράμματα ἐπάνω εἰς αὐτήν, γεγραμμένα ἐντέχνως, τὰ τῶν μαρτύρων ὄνόματα. Καὶ ἔκτισε ναὸν μεγαλοπρεπῆ, εἰς τὸ ὄνομα τῶν Ἅγίων, καὶ εἰκόνα ἔντεχνον ἐζωγράφησεν, τὰ τῶν Ἅγίων μορφώματα, νέους κόμιδῇ τὴν ἡλικίαν, καὶ εἰς ἵππους καθημένους· ἐπειδὴ ἦσαν στρατιῶται ἀμφότεροι, καὶ μάλιστα τύρωνες» (Βλ. Ἀθ. Παπαγεωργίου, Ἡ χριστιανικὴ τέχνη στὴν Κύπρο κατὰ τὴν ποώτη γοιστιανικὴ γιλιετία. Λεικωσία

2002, σσ. 285, 287-288, 331).

VIII. Η τιμὴ τῶν μαρτύρων εἰς Ἀπλίκιν Παλαιχωρίου Ὁρεινῆς

Εἰς τὸ Συναξάριον τὸ ἐκδοθὲν τὸ 1902 εἰς Λεμεσὸν ὑπὸ Σίμου Γ. Μενάρδου ἀναφέρεται εἰς τὴν σελίδα 36 ὅτι ἡ σύναξις αὐτῶν τελεῖται «καὶ ἐν τοῖς μέρεσι Λευκωσίας, εἰς χωρίον Ἀπλίκιν».

Εἰς τὸ χωρίον αὐτὸν ὑπάρχει ναός ἀφιερωμένος εἰς τοὺς μάρτυρας Ρηγίνον καὶ Ὁρέστην, ἔνθα τελεῖται πανήγυρις τὴν Κ' Αὔγουστου.

Διὰ τὴν πανήγυριν αὐτὴν ὁ ἵερεὺς Χριστόδουλος Μαλουνταῖος τὸ ἔτος 1857, ἐπειδὴ ἀγνοοῦσε τὴν ὑπαρξίαν τοῦ χειρογράφου τοῦ 1837, συνέθεσεν ἀκολουθίαν ἐπὶ τῇ βάσει ὕμνων ἐξ μαρτύρων, τῶν ἑξῆς: Σεργίου καὶ Βάκχου, Ὁκτωβρίου Ζ', Παφνούτιου ἱερομάρτυρος, Ἀπριλίου ΙΘ', Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας, Ὁκτωβρίου Γ', Κλαυδίου καὶ ἄλλων, Ἀπριλίου Ε', Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας, Ὁκτωβρίου Λ' καὶ Χριστοφόρου μάρτυρος, Μαΐου Θ'.

Φωτοαντίγραφον τοῦ χειρογράφου παρέδωσεν εἰς τὸ Γραφεῖον ἐκδόσεως ἀκολουθιῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου ὁ διδάσκαλος Ἄνδρεας Χρ. Νικόπουλος, ὅστις ἐξέδωσεν αὐτὸν τὰ ἔτη 1991 καὶ 1994.

IX. Η ἀκολουθία τῶν «Κυπρίων Μηναίων»

Ἡ δημοσιευμένη ἀκολουθία συνετέθη ὑπὸ τοῦ ὑμνογράφου δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια τὸ ἔτος 2002, φιλαγίῳ μερίμνη τοῦ πανοσ. ἀρχιμανδρίτου Ἡσαΐου Κυκκώτου, νῦν Μητροπολίτου Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς κ. Ἡσαΐου.

Ἐύχαριστοῦμεν θερμῶς τὸν μελετητὴν τῆς Κυπριακῆς ἀγιολογίας καὶ ὑμνογραφίας ὁσιολογιώτατον π. Χαρίτων Σταυροβουνιώτην, ὅστις μᾶς ὑπέδειξε τὴν σχέσιν τοῦ Συναξαρίου τῶν μαρτύρων Ρηγίνου καὶ Ὁρέστου μετὰ τοῦ Συναξαρίου τοῦ μάρτυρος Καλλιστράτου, πρωτούπονος πηγὰς ὕμνων τῆς ἀκολουθίας, ἡ ὥποια ἐδημοσιεύθη τὸ 1902 ὑπὸ Σίμου Γ. Μενάρδου, ὡς ἐπίσης καὶ δ' ὅλας πολυτίμους εἰσηγήσεις αὐτοῦ.

δ) Βίοι – Συναξάρια

1. Μανουὴλ Γεδεών, Βυζαντίνὸν Ἐορτολόγιον, Μνῆμαι τῶν ἀπὸ τοῦ Δ' μέχρι μέσων τοῦ ΙΕ' αἰῶνος ἑορταζομένων Ἀγίων ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1899, σσ. 75, 156-157.

2. H. Delehaye, Synaxarium Ecclesiae Constantinopolitanae e codice Sirmondiano, Propylaeum ad Acta Sanctorum Novembris, Βρυξέλλαι 1902, σσ. 909-916.

3. Σίμου Γ. Μενάρδου, Συναξάριον Ἀγίων τῆς Κύπρου, Α': "Ἄγιος Ρηγίνος καὶ Ὁρέστης, Ἐν Λεμεσῷ" (Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς «Ἀληθείας»), 1902, σσ. 24, 32-36.

4. Μιχαὴλ Γαλανοῦ, Οἱ βίοι τῶν Ἀγίων τοῦ Μηνολογίου τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, Μὴν Αὔγουστος, ἔκδ. α' 1906, ἔκδ. β' 1951, ἔκδ. γ' 1988, σ. 72.

5. Basilius Latyšev, Menologii Anonymi Byzantini saeculi X,

fasciculus alter, Πετρούπολις 1912, σσ. 299-303.

6. Ἰωάννου Χάκκεττ, Ἰστορία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, κατὰ μετάφρασιν καὶ συμπλήρωσιν Χαρ. Ι. Παπαϊωάννου, τόμ. Β', Ἐν Πειραιεῖ 1927, σσ. 203, 286.

7. T. P. Θέμελη, "Τὰ Μηναῖα ἀπὸ τοῦ IA' μέχρι τοῦ ΙΓ' αἰῶνος", Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος 30 (1931), σσ. 562-563.

8. Σωφρονίου Εὐστρατιάδου, πρ. Λεοντοπόλεως, Ἀγιολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, 1935 (ἔκδοσις «Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος»), (ἀνατυπ. 1995), σ. 408.

9. Ἰωάννου μοναχοῦ Ἀγιορείτου, Βίοι τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων, μετὰ Χαιρετισμῶν, Κύπρος 1952, σσ. 12, 34, 35.

10. Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Μακαρίου Γ', Κύπρος, ἡ ἀγία νῆσος, α' ἔκδ. Ἀθῆναι 1968, σσ. 36, 39, / 6' ἔκδ. Λευκωσία 1997, σσ. 42, 44.

11. B. N. Γιαννοπούλου, "Ορέστης ὁ μετὰ Ρηγίνου", Θρησκευτικὴ καὶ Ἡθικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία 9 (1966), σσ. 948-949.

12. B. N. Γιαννοπούλου, "Ρηγίνος μάρτυς", Θρησκευτικὴ καὶ Ἡθικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία 10 (1966), σ. 802.

13. Ἀκολουθία τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων, ἔκδ. α' Λευκωσία 1972, σσ. 21, 22, ἔκδ. β' Κύπρος 1988, σσ. 47, 65, 66, 134, 136, 154, ἔκδ. γ' Κύπρος 2003, σσ. 50, 51, 55, 57, 70.

14. Ἄνδρεα Χρ. Νικόπουλος, "Βίος ἀγίων Ρηγίνου καὶ Ὁρέστου", ἐφημ. Σημερινή, 25 Αὔγουστου 1976.

15. Joseph Schiro, Analecta Hymnica Graeca, XII, Canones Augusti, Ρώμη 1980, σσ. 273-286, 501-503.

16. Παπασταύρου Παπαγαθαγγέλου, Μορφὲς ποὺ ἄγιασαν τὴν Κύπρο, ἔκδ. δ', Λευκωσία 1988, σσ. 481-488, ἔκδ. ε', Λευκωσία 1998, σσ. 471-477, 585, 586.

17. Α'. Παυλίδη, "Ορέστης ἄγιος", Μεγάλη Κυπριακὴ Ἐγκυκλοπαίδεια 20 (1989), σ. 359.

18. Α'. Παυλίδη, "Ρηγίνος ἄγιος", Μεγάλη Κυπριακὴ Ἐγκυκλοπαίδεια 12 (1990), σ. 87.

19. Γ. Κάκκουρα, "Οἱ μάρτυρες Ρηγίνος καὶ Ὁρέστης", Ἀγωνιστικὴ Πορεία 99, Ιούνιος-Σεπτέμβριος 1992.

20. Macaire hiéromoine de Simonos – Petras, Le Synaxaire, tom. cinquième: Juillet–Août, Θεσσαλονίκη 1996, σσ. 463-472.

21. Ἄνδρεου Ν. Παπαβασιλείου, Μητρῷον Ἀγιωνυμίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, Ἐν Λευκωσίᾳ 2004, σσ. 130-131, 321, 417, 440.

22. Χαραλάμπους Νεοφύτου πρεσβυτέρου, Οἱ ἀγιοι Ρηγίνος καὶ Ὁρέστης, Λεμεσός 2005.

2. Βοηθήματα

α) Μελέται

1. Max Ohnefalsch-Richter, Ancient Places of Worship in Kypros, Βερολίνον 1891, σ. 19.

2. Σίμου Μενάρδου, "Λεμεσός", ἐφημ. Ἀλήθεια Λεμεσοῦ, 21 Φεβρ. 1903, ἀναδημοσίευσις Σίμου Μενάρδου, «Τοπωνυμικαὶ καὶ λαογραφικαὶ μελέται», Δημοσιεύματα

Κέντρου Έπιστημονικῶν Ἐρευνῶν IV, Λευκωσία 1970, σσ. 106-112.

3. Σίμου Μενάρδου, “Τοπωνυμικὸν τῆς Κύπρου”, Ἀθηνᾶ 18 (1905), Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ IV τόμου τῶν Δημοσιευμάτων τοῦ Κέντρου Έπιστημονικῶν Ἐρευνῶν, Λευκωσία 1970, σσ. 85, 89, 93, 94, 97.

4. J. L. Myres, Handbook of the Cesnola Collection of Antiquities from Cyprus, The Metropolitan Museum of Art, New York 1914, σσ. 322 / 1914-1915, 550 / 1914, 1915.

5. George Hill, “Νεμεσδὸς-Limassol” (μετάφρ. Ἀντ. Ἰντιάνου). *Κυπριακὰ Γράμματα ἔτος Δ'*, ἀρ. 9, Γενάρης 1940, σσ. 438-443.

6. Ἀντ. Ἰντιάνου, “Τὸ τοπωνυμικὸν αἴνιγμα «Λεμεσός»”, *Κυπριακὰ Γράμματα ἔτος Ε'*, ἀρ. 66, Δεκέμβρης 1940, σσ. 326-330.

7. Ξεν. Φαρμακίδου, *Ιστορία τῆς Λεμεσοῦ*, Ἐν Λεμεσῷ 1942, σσ. 10-11.

8. Σίμου Μενάρδου, “Τοπωνυμικὰ καὶ λαογραφικὰ μελέται”, Δημοσιεύματα Κέντρου Έπιστημονικῶν Ἐρευνῶν IV, Λευκωσία 1970, σσ. 8-9, 15, 27-28, 29, 33, 38, 41, 43, 46, 48, 49, 52, 55, 56-57, 83, 87, 288-314.

9. Κυριάκου Χατζηιωάννου, *On some disputed Matters of the Ancient Religion of Cyprus*, Τὰ ἐν Διασπορᾷ Β', τῆς δεκαετίας 1969-1979, Λευκωσία 1979, σσ. 188, 193-195.

10. Κυριάκου Χατζηιωάννου, “Προλεγόμενα καὶ σημειώσεις εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐπιγραφὰς καὶ τὰ λατινικὰ κείμενα”, Ἡ ἀρχαία Κύπρος εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Πηγάς, τόμ. Δ', μέρος Β', Λευκωσία 1980, σσ. 88-89.

11. Γ. Καρούζη, Γεωγραφία τῆς Κύπρου, Λευκωσία 1981, σσ. 230, Ἀπλίκι, 251 Φασούλα, 261 Τρεμιθούσα.

12. Γ. Καρούζη, “Ἀκουρσός”, *Μεγάλη Κυπριακὴ Ἐγκυκλοπαίδεια* 1 (1984), σ. 301.

13. Γ. Καρούζη, “Ἀπλίκι (Ὀρεινῆς)”, *Μεγάλη Κυπριακὴ Ἐγκυκλοπαίδεια* 2 (1985), σ. 242.

14. “A. Παυλίδη, “Τρεμιθούσα Πάφου”, “Φασούλα Λεμεσοῦ”, “Φασούλα Πάφου”, *Μεγάλη Κυπριακὴ Ἐγκυκλοπαίδεια* 13 (1990), σσ. 154, 227-228.

15. Antoine Hermary, “Le sanctuaire de Zeus Labranios à Phasoula”, *Κυπριακαὶ Σπουδαὶ* 54-55 (1990-1991), σσ. 333-337, pl. LX-LXVII.

16. Peter W. Edbury, “Ἡ πολιτικὴ ιστορία τοῦ μεσαιωνικοῦ βασιλείου ἀπὸ τὴν βασιλεία τοῦ Οὐγοῦ Δ' μέχρι τὴν βασιλεία τοῦ Ἰανοῦ (1324-1432)”, *Ιστορία τῆς Κύπρου* ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Θεοδώρου Παπαδοπούλου, τόμ. Δ', Μεσαιωνικὸν Βασίλειον, Ἐνετοκρατία, μέρος Α', Ἰδρυμα Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ', Λευκωσία 1995, σσ. 107, 109-110.

17. Gilles Grivaud, *Villages désertés à Chypre (fin XIIe-fin XIXe siècles)*, “Ἴδρυμα Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ', Γραφεῖον Κυπριακῆς Ιστορίας, Μελέται καὶ Υπομνήματα III”, Λευκωσία 1998, σσ. 91, 183, 184, 187, 192, 195, 197, 227, 230, 242, 243, 244, 293, 344, 417, 443, 446, 450, 452.

18. Τερομονάχου Σωφρονίου Γ. Μιχαηλίδη, *Ιστορία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Λεμεσοῦ*, Λεμεσὸς 2002, σσ. 584, 612, 621, 645, 655.

19. Χ. Γ. Χοτζάκογλου, “Βυζαντινὴ ἀρχιτεκτονικὴ

καὶ τέχνη στὴν Κύπρο”, *Ιστορία τῆς Κύπρου* ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Θεοδώρου Παπαδοπούλου, τόμ. Γ', Βυζαντινὴ Κύπρος, “Ἴδρυμα Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ', Λευκωσία 2005, σ. 694, Πίνακες, σ. 370, εἰκ. 677.

6) Ναογραφία

1. R. de Mas Latrie, *Histoire de l'île de Chypre sous le règne des princes des Lusignan*, II Παρίσι 1852, σ. 110, III, Παρίσι 1855, σσ. 502, 508.

2. Fl. Bustron, *Historia overo Commentarii de Cipro*, (René de Mas Latrie, *Mélanges Historiques*, V, 1886 (ἀνατύπωσις *Κυπριολογικὴ Βιβλιοθήκη*, ἐκδιδομένη ἐπιμελείᾳ Θεοδώρου Παπαδοπούλου 8, Λευκωσία 1998, σσ. 34, 171, 247, 352).

3. R. de Mas Latrie, *Chroniques d'Amadi et de Strambaldi*, première partie, *Chronique d'Amadi*, Paris 1891, σ. 494.

4. Claude Delaval Cobham, *The Churches and Saints of Cyprus*, Λονδῖνον 1910, σσ. 1, 2, 14, 15, 18, 27, 39, 41.

5. G. Jeffery, *A Description of the Historic Monuments of Cyprus*, Λευκωσία 1918, σσ. 35, 286, 371, 386, 407, 409.

6. R. M. Dawkins, *Leontios Makhairas, Recital concerning the Sweet Land of Cyprus entitled 'Chronicle'* vol. I, Oxford 1932, σσ. 30-31, 608-611, vol. II, σ. 207.

7. R. Gunnis, *Historic Cyprus*, (α' ἔκδ. Λονδῖνον 1936, 6' ἔκδ. Λονδῖνον 1947), σσ. 382-384.

8. N. Κυριαζῆ, “Ἄγιοι ἐν Κύπρῳ καὶ οἱ ναοί των», *Ἀγάπη ἔτος Γ'*, τεῦχος 17, Λευκωσία 1946, σ. 22.

9. P. Dikaios, *A Guide to the Cyprus Museum*, Λευκωσία 1947, σσ. XVIII, 99, 102.

10. Π. Δικαίου, *Κτιστοὶ τάφοι καὶ ἐπιτύμβια ἀνάγλυφα*, *Οδηγὸς Κυπριακοῦ Μουσείου*, Λευκωσία 1951, σσ. XVIII, 122, 126.

11. N. G. Κυριαζῆ, *Τὰ χωρία τῆς Κύπρου*, Λάρναξ 1952, σσ. 27-28, 39-40, 49-50, 137, 182.

12. J. Richard, *Chypre sous les Lusignans, Documents chypriotes des Archives du Vatican (XIVe et XVe siècles)*, Παρίσι 1962, σσ. 80, 84, 91.

13. Ἀθηνᾶς Ταρσούλη, *Κύπρος*, τόμ. Β', Ἀθῆναι 1963, σσ. 202-206.

14. Ἀνδρέα Σταύρου, “Ἡ Φασούλα διαθέτει ἀρχαιολογικοὺς θησαυρούς”, ἐφημ. Κύπρος, 7/04/1969.

15) Ιω. Τσικνοπούλλου, *Ιστορία τῆς Ἐκκλησίας Πάφου*, Λευκωσία 1971, σσ. 139, 140, 184, 210, 214, 219, 220.

16. K. Ἀ. Πιλαθάκη, “Συναγωγὴ Κυπριακοῦ τοπωνυμικοῦ ὄλικοῦ”, *Κυπριακαὶ Σπουδαὶ* 36 (1972), Παράρτημα σ. 30, *Κυπριακαὶ Σπουδαὶ* 37 (1973), Παράρτημα σ. 41, *Κυπριακαὶ Σπουδαὶ* 42 (1978), Παράρτημα σσ. 240, 250.

17. M. Christodoulou, *A concise Gazetteer of Cyprus*, Λευκωσία 1982, σσ. 13, 15, 59, 61.

18. M. Christodoulou, *A Complete Gazetteer of Cyprus*, I, Λευκωσία 1987, σσ. 57, 75, 120, 1200, 1203, 1233-1234, 1348-1349, 1366-1367, 1645, 1652-1653.

19. Αθ. Παπαγεωργίου, *Ἡ Αύτοκέφαλος Ἐκκλησία*

τῆς Κύπρου, Κατάλογος "Εκθεσης, Βυζαντινὸ Μουσεῖο Κύπρου, Λευκωσία 1995, σσ. XIII-XIV.

20. Ἀθ. Παπαγεωργίου, "Ἡ χριστιανικὴ τέχνη τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου κατὰ τὴν πρώτη χριστιανικὴ χιλιετία", ἐν Ἐκκλησίᾳ Κύπρου 2000 χρόνια Χριστιανισμοῦ, Πρακτικὰ Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου, Λευκωσία 9-11 Ιουνίου 2000, Λευκωσία 2002, σσ. 285, 287-288, 331.

21. Χ. Γ. Χοτζάκογλου, "Βυζαντινὴ ἀρχιτεκτονικὴ καὶ τέχνη στὴν Κύπρο", Ιστορία τῆς Κύπρου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Θεοδώρου Παπαδοπούλου, τόμ. Γ', Βυζαντινὴ Κύπρος, "Ιδρυμα Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ", Λευκωσία 2005, σ. 540.

22. Ιερᾶς Συνόδου Ἐκκλησίας Κύπρου, Ἐορτολόγιον, Τυπικαὶ Διατάξεις ιερῶν ἀκολουθιῶν 2007, σσ. 349, 480, 500, 506, 508, 555, 652.

γ) Εἰκονογραφία

1. Σίμου Μενάρδου, «Τοπωνυμικὸν τῆς Κύπρου», Ἀθηνᾶ 18 (1905), σ. 385, Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ IV τόμου τῶν Δημοσιευμάτων τοῦ Κέντρου Ἐπιστημονικῶν Ἐρευνῶν, Λευκωσία 1970, σσ. 56-57.

2. G. Jeffery, *A Description of the Historic Monuments of Cyprus*, Λευκωσία 1918, σσ. 285-286.

3) R. Gunnis, *Historic Cyprus*, (ἀ' ἔκδ. Λονδίνον 1936, 6' ἔκδ. Λονδίνον 1947), σσ. 241-243.

4. Ἀ.-Ι. Στυλιανοῦ, "Ο ναὸς τῆς Παναγίας Θεοτόκου παρὰ τὴν Κακοπετριάν", *Κυπριακαὶ Σπουδαὶ* 16 (1952), σσ. 53, 58-63, 75, 77, πίν. Α', Β', Γ', Δ'.

5. A. and J. Stylianou, *Donors and Dedicatory Inscriptions, Supplicants and Supplications in the Painted Churches of Cyprus*, *Jahrbuch der Österreichischen Byzantinischen Gesellschaft* IX, 1960, σσ. 120, 121, πίν. 14.

6. A. and J. Stylianou, *The Painted Churches of Cyprus*, Λονδίνον 1985, σσ. 76-80, 500, (ἀναθεωρ. ἔκδ. Λευκωσία 1997, σσ. 76-80, 500).

7. Ἀθ. Παπαγεωργίου, "Οἱ ξυλόστεγοι ναοὶ τῆς Κύπρου", Τόμος Ἀναμνηστικὸς ἐπὶ τῇ 50ετηρίδι τοῦ περιοδικοῦ Ἀπόστολος Βαρνάβας (1918-1968), Λευκωσία 1975, σσ. 368-369, 473-475.

8. Ἀθ. Παπαγεωργίου, "Θεοτόκου ἐκκλησία, Κακοπετριά", *Μεγάλη Κυπριακὴ Εγκυκλοπαίδεια* 6 (1987),

σσ. 20-21, 27.

9. Παπασταύρου Παπαγαθαγγέλου, Μορφὲς ποὺ ἄγιασαν τὴν Κύπρο, δ' ἔκδ., Λευκωσία 1988, σ. 482, ε' ἔκδ. Λευκωσία 1998, σσ. 585, 586.

10. Ἄνδρεα Χρ. Νικόπουλου, Ἀκολουθία τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Ρηγίνου καὶ Ὁρέστου, τιμωμένων τὴν Κ' Αὐγούστου, βάσει τῆς χειρόγραφης φυλλάδας τοῦ 1857, τοῦ ιερέως Χριστοδούλου τοῦ Μαλουνταίου (ἀ' ἔκδ. Λακατάμια 1991), σσ. 4, 35.

11. Διομήδους Μυριανθέως, "Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχιτεκτονικὴ (13ος-20ός αἰώνας)", *Ιερὰ Μητρόπολις Μόρφου*, 2000 χρόνια Τέχνης καὶ Ἅγιότητος, Λευκωσία 2000, σσ. 77, 91.

δ) Ιερὰ Λείψανα

1. Ν. Γ. Κυριαζῆ, "Ναογραφία τῆς Λευκωσίας", *Κυπριακὰ Χρονικά* 9 (1933), σ. 208.

2. Ἰω. Π. Τσικνοπούλλου, Ἡ Ιερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου τοῦ Μαχαιρᾶ, Λευκωσία 1968, σ. 210/29, 30.

3. Χρυσοστόμου ἡγουμένου Κύκκου, Ἡ Ιερὰ Μονὴ τοῦ Κύκκου, Κύπρος 1969, σ. 65/10/11.

4. Otto Meinardus, "Relics in the Churches and Monasteries of Cyprus" *Ostkirchliche Studien* 19 (1970), σ. 39.

ε) Λαογραφικὴ παράδοσις

1. Σίμου Γ. Μενάρδου, Συναξάριον Ἀγίων τῆς Κύπρου, Α': "Ἄγιος Ρηγίνος καὶ Ὁρέστης, Ἐν Λεμεσῷ ('Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς «Ἀληθείας») 1902, Πρόλογος σ. 3.

2. J.T. Hutchinson and Cl.D. Cobham, *A Handbook of Cyprus*, Λονδίνον 1904, σ. 85.

3. H. Delehaye, "Saints de Chypre", *Analecta Bollandiana* 26 (1907), σσ. 239, 252, 263, 270-271.

4. H.Ch. Lukach-D.J. Jardine, *The Handbook of Cyprus*, Λονδίνον 1913, σ. 289.

5. Κώστα Μυριανθέα, Γεωγραφία τῆς Κύπρου, Λευκωσία 1945, σσ. 129, 146, 172.

6. Νεάρχου Κληρίδη, Χωριὰ καὶ πολιτεῖες τῆς Κύπρου, Λευκοσία 1961, σσ. 30, 44, 168, 185-186, 237, 242-243.

